ПРАЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЗЬВЯЗДА

Орган ЦК і Менскага гаркому Камуністычнай партыі (б) Беларусі.

ГОД ВЫДАНЬНЯ XV
№ 153 (4405)
Нядзеля, 10 ліпеня 1932 г.
МЕНСК, Савецкая, 63

Прывітаньне т. Сталіна VII усесаюзнай канфэрэнцыі УсеЛКСМ

Прывітаньне байцом ленінскага камсамолу, дэлегатам і дэлегаткам VII усесаюзнай.

Жадаю вам посьпеху ў справе камуністычнай асьветы і арганізацыі мільённых мас рабочай і сялянскай моладзі.

Трымайце высока сьцяг ленінскага інтэрнацыяналізму, змагайцеся за мір і прыязнь паміж народамі, мацуйце абарону нашай краіны супроць капіталістычнага нападу, узрывайце стары сьвет рабства і эксплёатацыі, будуйце і ўмацоўвайце новы сьвет вызваленай працы і камунізму. Вучэцеся злучаць ва ўсёй сваёй рабоце магутны рэвалюцыйны парыў з настойлівай дзелавітасьцю бальшавіцкіх будаўнікоў. Будзьце дастойнымі сынамі і дочкамі нашай маці—усесаюзнай камуністычнай партыі.

Няхай жыве камсамольскае племя! **СТАЛІН.**

Правесьці ўборку ў найкарацейшы тэрмін з найменшымі стратамі

Аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б, заслухаўшы даклад тав. **Шаранговіча,** падвёў канчатковыя вынікі веснавой пасеўнай кампаніі. БССР, пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, у гэту веснавую сяўбу дабілася рашаючых посьпехаў у далейшай сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі. Пасеўная плошча пашырылася на 9,3 проц. параўнальна з мінулым годам. Саўгасы і калгасы БССР засеялі 60,6 проц. агульнага пасеву яравога кліну. Значна ўзрасьлі ня толькі колькасныя, але і якасныя паказальнікі. Узьнялася прадукцыйнасьць калгаснае працы, з кожным днём усё больш і больш укараняецца спэцыялізацыя.

Вынікі веснавой сяўбы яшчэ раз ілюструюць перад працоўным сялянствам перавагі калектыўнай працы над працай аднаасобных гаспадарак. На адну гаспадарку ў калгасе прыпадае 4,06 га пасеву супроць 2,26 га ў аднаасобным сэктары. Бедвякі і серадвякі цьвёрда сталі на сацыялістычны шлях, на шлях калгасаў. СССР, а разам з ім і яго заходні фарпост — БССР, канчаткова ўмацаваўся на новым сацыялістычным шляху. Ушчэнт разьбіта нацдэмаўская тэорыя аб рэстаўрацыі на Беларусі капіталізму.

Пры актыўным удзеле ўсіх дэлегатаў, пры актыўным разгортваньні бальшавіцкай крытыкі і самакрытыкі, пленум ускрыў недахопы веснавой сяўбы, вызначыў рад канкрэтных мерапрыемстваў на час летніх і асеньніх работ. Убраць **1.850** тыс. га сенажаці, закласьці **1.200** тыс. тон сіласу, убраць **2.543** тыс. га яравых культур, пасеяць **1.300** тыс. га азімых, правесьці зябліва на плошчы **1.500** тыс. га.—вось баявая праграма для ўсёй КП(б)Б на бліжэйшы адрэзак часу.

Рашуча змагаючыся з апартуністычнай стаўкай на «чарговасьць» кампаній, трэба, пачынаючы ад цэнтральных установаў і канчаючы нізавымі зьвеньнямі партыйных і савецкіх арганізацый, расставіць сілы так, каб забясьпечыць поўнае, сваячасовае і добраякаснае выкананьне ўсіх намечаных пленумам мерапрыемстваў.

Гэта можа быць выканана толькі пры ўмовах канкрэтнага апэрацыйнага кіраўніцтва, пры ўмовах вывучэньня кожнага раёну ў паасобку, непасрэднай дапамогі сельсавету, калгасу і саўгасу. Дадатны вопыт работы па выкананьні плянаў веснавой сяўбы трэба поўнасьцю перанесьці на ўсе летнія і асеньнія гаспадарча-палітычныя кампаніі і ў першую чаргу на ўборку.

У сваім грунтоўным дакладзе тав. **Шаранговіч** даў глыбокі аналіз і пэрспэктывы работы ўсёй партарганізацыі ў часе сяўбы і ў час уборкі. Уборка зьяўляецца самай цяжкай і самай адказнай часткай з усяго цыклю сельска-гаспадарчых работ. У часе ўборкі патрэбна максымальная напружанасьць усіх сіл і сродкаў вытворчасьці. **Ад папярэдняй работы па плянавай расстаноўцы сіл залежаць посьпехі самой уборкі.** У калгаснай брыгадзе будуць непасрэдна вырашацца як колькасныя, так і якасныя паказальнікі па выкананьні плянаў уборачнай. Тут ініцыятыва дырэктара саўгасу, МТС, старшыні калгасу і асабліва брыгадзіра—вырашае ўсё.

Аднак, ня ўсе работнікі як цэнтральных установаў, так і раённых арганізацый усьвядомілі ўсю адказнасьць, якую партыя ўскладае ў часе ўборкі на кожнага камуніста, камсамольца і калгасьніка-актывіста. Пасьля сканчэньня пасеўнай наглядаецца некаторы халадок, жаданьне адпачыць, зьніжаюцца тэмпы ў рабоце. Поліва, сенаўборка, уборка збожжавых і тэхнічных культур ня можа прайсьці самацёкам. Уборку трэба арганізаваць, арганізаваць у большай ступені, чым веснавую сяўбу.

Задача павышэньня ўраджайнасьці сацыялістычных палёў, павышэньне таварнасьці гаспадарак, разгортваньне калгаснага гандлю патрабуюць сапраўднай мабілізацыі шырокіх мас на барацьбу за якасьць работы, разгортваньне сацспаборніцтва і ўдарніцтва, выкананьне і перавыкананьне норм выпрацоўкі.

Пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б прапанаваў кожнай партарганізацыі так наладзіць работу, каб уборка была праведзена ў найбольш ушчыльненыя тэрміны, з найменшымі стратамі. Прычым асаблівая ўвага павінна быць скапцэнтравана на ўборцы больш працаёмкіх культур (лён, каноплі, бульба, гароднiна).

«Ва главу кута ўсёй работы па ўборцы павінна быць пастаўлена БАРАЦЬБА СА СТРАТАМІ». Так і толькі так ставіць пытаньне СНК СССР і ЦК УсеКП(б) у пастанове ад 5 ліпеня. На БССР у мінулым годзе былі дапушчаны вялізарныя страты, згублены дзесяткі тысяч цэнтнэраў збожжа. Так далей працаваць нельга.

Узброіўшыся сельска-гаспадарчымі ўборачнымі машынамі, сацыялістычны сэктар сельскай гаспадаркі мае **ўсе ўмовы** для поўнай ліквідацыі страт пры ўборцы.

Трэба на аснове правільнай арганізацыі працы дабіцца сваячасовага выкананьня ўборачных плянаў. Шляхам наладжаньня дакладнага ўліку ураджаю, барацьбы з пакражамі, ужываньня збожжаўлавіцеляў, зграбаньне каласоў—кожны калгас можа **сабраць поўнакроўны ураджай.** Ніводнага цэнтнэра страт, ніводнага га няўбраных культур! Гэты лёзунг павінен стаць папулярным лёзунгам шырокіх мас.

«Асаблівая ўвага павінна быць аддана ўсімі мясцовымі, савецкімі і партыйнымі органамі справе рамонту трактарнага парку, машын, калёс і падрыхтоўцы коняй да ўборкі» (з пастановы ЦК і СНК). Увесь цяжар перавозкі сельска-гаспадарчых грузаў якраз прыпадае на час уборкі. Правесьці добраякасны рамонт усяго трактарнага парку, уборачных машын і с.-г. інвэнтару, канчаткова ліквідаваць абязьлічку ў карыстаньні сродкамі вытворчасьці, рашуча змагацца з барбарскімі адносінамі да конскай цягі — вось пададзенная задача дня.

Умацаваньне працоўнай дысцыпліны, поўны выхад на работу ўсіх працаздольных калгасьнікаў, максымальнае павышэньне прадукцыйнасьці працы ў часе ўборкі будзе залежыць перш на-перш ад укараненьня брыгаднай і групавой зьдзельшчыны, з колькасным і якасным улікам працы кожнага ўдзельніка брыгады паасобку, ад дакладнага ўліку працадзён, сваячасовага складаньня папярэдніх праектаў разьмеркаваньня даходаў, правільнай выдачы авансаў.

Асноўны прынцып—хто не працуе, той ня есьць — трэба практычна ажыцьцявіць у кожным калгасе. Ні ў якім разе не дапускаць дробнабуржуазнай ураўнілаўкі, сабезаўскага падыходу пры выдачы авансаў. **«Неабходна ўжо ў ходзе абмалоту правесьці ВЫДАЧУ КАЛГАСЬНІКАМ АВАНСАЎ у лік натуральнай часткі даходаў, у разьмеры 10-15 проц. фактычна абмалочанага збожжа»** (з пастановы ЦК і СНК).

Трэба загадзя папярэдзіць партарганізацыі ад ідэалізацыі збожжазагатоўчай кампаніі гэтага году. Клясавы вораг, спэкулянт, перакупшчык будзе імкнуцца сарваць збожжазагатоўкі, будзе распальваць дробна-ўласьніцкія мяшчанскія тэндэнцыі сярод адсталай часткі калгасьнікаў. «Левакі» зноў пастараюцца сказіць лінію партыі, закрануць серадняка, падмяніць масавую работу голым адміністраваньнем.

Лепшай зброяй супроць правых апартуністаў і «лявацкіх» пражэкцёраў будзе зьяўляцца суровы ўлік ураджаю, правільнае пляваньне, шырока разгорнутая масавая работа.

Калгасная брыгада, якая лепш правядзе ўборку і больш атрымае ураджаю, павінна адпаведна атрымаць ад праўленьня калгасу і вышэйшую ацэнку працадня (або колькасьць працадзён) у разьмеры ад 10 да 20 проц. Адначасова трэба дабівацца поўнага выкананьня ўказаньняў ЦК і СНК, што **«пры правядзеньні ўборкі ураджаю, правядзеньні збожжазагатовак і разьмеркаваньні даходаў у калгасе, неабходна забясьпечыць такое становішча, каб калгасы лепш пасеяўшыя, убраўшыя і акуратна выканаўшыя ўстаноўленыя для іх плян дзяржаўных загатовак, мелі адпаведна ў сваім распараджэньні для ўласных патрэб большую колькасьць збожжа».**

Аддаўшы максымум сіл і ўвагі ўборачнай кампаніі, паладзіўшы дыфэрэнцыяванае і канкрэтнае кіраўніцтва раёнам, сельсаветам, калгасам, шырока папулярызаваўшы пастанову ЦК і СНК аб уборачнай кампаніі, уся КП(б)Б і кожная райпартарганізацыя зможа і павінна **ДАБІЦЦА ПРАВЯДЗЕНЬНЯ ЎБОРКІ Ў НАЙКАРАЦЕЙШЫ ТЭРМІН З НАЙМЕНШЫМІ СТРАТАМІ.**

Усе раённыя партарганізацыі ў час уборкі павінны дабіцца такіх узораў апэрацыйнасьці, канкрэтнасьці ў кіраўніцтве, якіх дабіўся ЦК КП(б)Б у час веснавой пасеўнай кампаніі.

АБ МЕРАПРЫЕМСТВАХ ПА ЎЗМАЦНЕНЬНІ МАЛОЧНА-ЖЫВЁЛАГАДОЎЧЫХ САЎГАСАЎ

Пастанова ЦК КП(б)Б

1. ЦК КП(б)Б адзначае наяўнасьць у рабоце малочна-жывёлагадоўчых саўгасаў наступных буйнейшых недахопаў:

а) значная безгаспадарчасьць і поўная неналаджанасьць вытворчасьці і арганізацыі працы, што асабліва выявілася пры правядзеньні веснавой пасеўнай кампаніі;

б) зусім нездавальняючы догляд жывёлы, у выніку чаго мае месца вялікі падзеж маладняка буйнай рагатай жывёлы, значны процант ялавасьці, невыстарчальны рост стада за кошт уласнага прыплоду і дрэннае становішча стада;

в) значная колькасьць фактаў разбазарваньня таварнай прадукцыі і самаснабжэньня. Невыкананьне плянаў здачы прадукцыі дзяржаве (плян здачы малака выканан у 1931 г. толькі на 52 проц.);

г) адсутнасьць сапраўднага гаспадарчага разрахунку, крайне нездавальняюча пастаўлен улік і справаздачнасьць саўгасаў перад вышэйшымі органамі.

ЦК прызнае работу Малпрамтрэсту і яго кіраўніцтва саўгасамі нездавальняючай (адсутнасьць сапраўднага апэрацыйнага кіраўніцтва і жывога кантролю). Адначасова ЦК адзначае невыстарчальнае кіраўніцтва саўгасамі з боку Наркамзему і яго органаў у раёнах.

2. Наяўнасьць такой нездавальняючай пастаноўкі работы малочна-жывёлагадоўчых саўгасаў зрывае справу забесьпячэньня малочнымі прадуктамі рабочае клясы і патрабуе стварэньня карэннага пералому ў наладжваньні гаспадаркі саўгасаў. ЦК лічыць, што няма абсалютна ніякіх аб'ектыўных умоў, якімі-б можна апраўдаць такую безгаспадарчасьць і дрэннае становішча саўгасаў, і патрабуе ад Малпрамтрэсту, Наркамзему і РК КП(б)Б забясьпечыць, на падставе ажыцьцяўленьня 6-ці ўказаньняў тав. Сталіна, самы рашучы пералом у рабоце малочна-жывёлагадоўчых саўгасаў і кіраўніцтве імі з тым, каб у самы бліжэйшы пэрыяд ліквідаваць безгаспадарчасьць і нездавальняючую пастаноўку іх работы. ЦК абавязвае Малпрамтрэст, Наркамзем і РК КП(б)Б значна ўмацніць і перабудаваць сваё кіраўніцтва саўгасамі ў напрамку ўстанаўленьня сапраўднай канкрэтнасьці, апэрацыйнасьці і дапамогі.

ЦК ставіць перад кожным работнікам ўсёй сыстэмы малочна-жывёлагадоўчых саўгасаў баявую задачу—змагацца за поўнае выкананьне плянаў здачы (продажу) прадукцыі пралетарскай дзяржаве. У адпаведнасьці з выкананьнем гэтай задачы і павінна быць накіравана вытворча-гаспадарчая дзейнасьць малочна-жывёлагадоўчых саўгасаў.

ЦК КП(б)Б ПАСТАНАЎЛЯЕ:

1. Вызначыць на 1932 г. гадавы плян здачы прадукцыі малочна-жывёлагадоўчымі саўгасамі—малака 16.000 тон і мяса—400 тон. У мэтах выкананьня гэтага пляну і ўмацаваньня малочна-жывёлагадоўчых саўгасаў неабходна: давесьці сярэдні гадавы ўдой каровы да 1.500 літраў, лічачы гэты плян напружаным, але ў той самы час цалкам рэальным, пры ўмове забесьпячэньня рашучай барацьбы з разбазарваньнем на мясцох прадукцыі, сапраўднага сканцэнтраваньня ўвагі на гэтай справе з боку ўсіх работнікаў саўгасаў. ЦК патрабуе поўнага выкананьня гэтага пляну і правядзеньня з боку НКЗБ і трэстаў жывога апэрацыйнага кіраўніцтва і кантролю за выкананьнем гэтага пляну.

2. Абавязаць НКЗБ і трэсты арганізаваць і правесьці злучную кампанію, выходзячы з задач поўнай ліквідацыі ялавасьці кароў у саўгасах, пераводу жывёлы на асеньне-раньні і вясеньні ацёл, поўнага захаваньня маладняка і правільнай яго гадоўлі і ўтрыманьня.

3. Вопыт мінулых гадоў паказаў, што будаўнічыя арганізацыі і саўгасы ня толькі не дабіліся зьніжэньня сабекошту будаўніцтва, а наадварот, у працэсе выкананьня работ атрымалася значнае павышэньне сабекошту. ЦК настойліва патрабуе ад будаўнічых арганізацый і кожнага кіраўніка саўгасаў поўнага ажыцьцяўленьня пастаноў ЦК аб зьніжэньні сабекошту будаўніцтва, зьнізіўшы ў 1932 г. ня менш як на 15 проц.

4. Паляпшэньне парод жывёлы, укараненьне заатэхнічных мерапрыемстваў, павышэньне прадукцыйнасьці жывёлагадоўлі і якасных яе паказальнікаў—зьяўляюцца вузлавымі і рашаючымі задачамі ў рабоце малочна-жывёлагадоўчых саўгасаў. ЦК абавязвае Малпрамтрэсты, райпартарганізацыі і дырэктароў саўгасаў выкананьне гэтых задач, побач з выкананьнем пляну здачы (продажу) дзяржаве прадукцыі, паставіць у цэнтры ўвагі штодзённай практычнай сваёй работы.

Для гэтага неабходна:

а) Малпрамтрэсту і Наркамзему ў месячны тэрмін распрацаваць праграму арганізацыі кармовай базы ў саўгасах і забясьпечыць поўную і сваячасовую ўборку натуральных сенажацяй, пасевы кармовых культур і выканаць праграму сіласаваньня ў колькасьці 80.000 тон, выходзячы з таго, каб малочна-жывёлагадоўчыя саўгасы былі забясьпечаны на 100 проц. грубымі і сакавітымі кармамі і ня менш як на 70 проц. канцэнтраванымі.

б) Сапраўды правесьці поўную мэтызацыю ўсяго пагалоўя малочна-жывёлагадоўчых саўгасаў вытворнікамі лепшых парод, прыняўшы меры да неадкладнай іх перакідкі, згодна пароднага раёнаваньня, зьвярнуўшы пры гэтым ўвагу на правядзеньне перагрупоўкі малочна-прадукцыйнага пагалоўя за кошт перакідкі з немалочна-жывёлагадоўчых саўгасаў і канцэнтрацыі іх у малочных.

в) Адзначаючы зусім нездавальняючае правядзеньне мерапрыемстваў па догляду жывёлы і пераводу ўсёй працы на зьдзельшчыну, ЦК абавязвае дырэктароў трэстаў, партыйныя і прафсаюзныя арганізацыі жывёлагадоўчых саўгасаў дабіцца рашучага пералому па догляду жывёлы і ў арганізацыі працы, на аснове простай неабмежаванай зьдзельшчыны, закончыўшы перавод на зьдзельшчыну ўсіх саўгасаў не пазьней 15-га ліпеня г. г.

г) ЦК абавязвае ўсіх дырэктароў саўгасаў і трэстаў забясьпечыць правядзеньне раду вэтзаатэхнічных мерапрыемстваў, у прыватнасьці, у месячны тэрмін ізаляваць хворую жывёлу ад здаровай і ліквідаваць на скотных дварох бруд, увесьці абавязковую чыстку жывёлы, пабудаваць кармушкі і спачатку стойлавага пэрыяду ўвесьці абавязковае карміленьне па норме, з захаваньнем чыстаты пры падрыхтоўцы кармоў, разгарнуць работу па арганізацыі выганаў і пашы з тым, каб у будучым годзе мець магчымасьць перавесьці малочна-прадукцыйную жывёлу ўсіх саўгасаў на круглясутачнае ўтрыманьне на пашы.

д) Далейшае ўкамплектаваньне як старых, так і новых жывёлагадоўчых саўгасаў за кошт загатоўчых органаў спыніць. Далейшы рост стада ў саўгасах павінен ісьці за кошт уласнага прыплоду, а таксама закупкі ў парадку кантрактацыі ў калгасьнікаў і аднаасобнікаў кароў і маладняка.

5. Даручыць Наркамзему БССР праводзіць у далейшым будаўніцтва і прыём новых жывёлагадоўчых саўгасаў, цалкам кіруючыся наступным указаньнем ЦК УсеКП(б) і СНК і НКЗ СССР: «Камплектаваньне саўгасаў жывёлай праводзіцца толькі пасьля скончэньня ўсяго будаўніцтва, прычым прыём адбудаваных саўгасаў павінен рабіцца спэцыяльна прыёмачнай камісіяй у такім-жа парадку, у якім робіцца прыём новых прадпрыемстваў прамысловасьці».

6. Адзначаючы, што з боку мясцовых, партыйных і савецкіх арганізацый мелі месца выпадкі парушэньня неаднаразовых указаньняў партыі аб адзінаначальлі, ЦК патрабуе ад усіх партыйных і савецкіх арганізацый і дырэктароў саўгасаў поўнага і дакладнага выкананьня дырэктыў партыі аб адзінаначальлі, спыніўшы якое-б там ні было ўмешваньне ў апэрацыйна-гаспадарчую дзейнасьць дырэктароў саўгасаў.

ЦК яшчэ раз падкрэсьлівае і растлумачвае, што зьняцьце з работы дырэктароў саўгасаў можа дапушчацца толькі з санкцыі Наркамзему, а загадчыкаў малочна-таварных фэрм—з санкцыі адпаведных трэстаў.

7. ЦК КП(б)Б адзначае наяўнасьць у значнай частцы саўгасаў расхлябанасьці і слабай працоўнай дысцыпліны, прычым належнай барацьбы з гэтымі зьявішчамі з боку мясцовых партыйных і прафсаюзных арганізацый і дырэктароў саўгасаў не вялося.

ЦК ставіць задачай дырэктароў саўгасаў, партыйных і савецкіх арганізацый усямернае ўмацаваньне працоўнай дысцыпліны і ўстанаўленьне большай і канкрэтнай адказнасьці за выконваемую работу з боку кожнага рабочага саўгасу, кіруючага і тэхнічнага пэрсаналу.

Галоўным мэтадам павышэньня працоўнай дысцыпліны павінна стаць шырокае разгортваньне культ-масавай і палітыка-выхаваўчай работы як сярод рабочых саўгасаў, так і адміністрацыйна-тэхнічнага пэрсаналу, з укараненьнем новых сацыялістычных мэтадаў працы—сацспаборніцтва і ўдарніцтва. На разгортваньне гэтай работы партыйныя, прафсаюзныя і камсамольскія арганізацыі цэнтраў, раёнаў і ячэек саўгасаў павінны зьвярнуць выключную ўвагу.

8. Адзначаючы, што большасьць ячэек саўгасаў не разгарнулі палітычна-масавай работы вакол канкрэтных вытворчых задач гаспадаркі, арганізацыі працы і ня сталі на чале сапраўднай штодзённай барацьбы за падняцьце прадукцыйнасьці працы, аўладаньне агразаатэхнікай і ўкараненьне сацыялістычных мэтадаў працы, ЦК абавязвае РК КП(б)Б на працягу 2-х дэкад праверыць становішча і работу ячэек саўгасаў і там, дзе гэта патрэбна, узмацніць больш здольнымі працаўнікамі. Разгарнуць шырокую масавую работу вакол канкрэтных вытворчых задач кожнай паасобнай гаспадаркі, барацьбу за працдысцыпліну і якасныя паказальнікі ў вытворчасьці.

9. Для лепшага апэрацыйнага кіраўніцтва саўгасамі—даручыць Наркамзему БССР правесьці рэарганізацыю малочна-прамысловага трэсту ў наступным напрамку:

а) на базе існуючага Малпрамтрэсту арганізаваць тры самастойныя тэрытарыяльныя трэсты—Менскі і Аршанскі—малочныя і Гомельскі—малочна-мясны;

б) прызнаць неабходным выдзяленьне вінакурачных і крухмальна-патачных прадпрыемстваў, з перадачай іх у веданьне Наркамснабу. Колькасьць прадпрыемстваў і парадак іх перадачы ўстанавіць ЭКАНА БССР;

в) Наркамзему правесьці разьмеркаваньне саўгасаў паміж малочнымі трэстамі і скончыць рэарганізацыю трэсту, разбуйненьне саўгасаў і арганізацыю малочна-таварных фэрм не пазьней 12-га жніўня 1932 г.;

г) пры правядзеньні разбуйненьня саўгасаў устанавіць прадзельны разьмер саўгасаў ня больш 600 кароў з 2-3 фэрмамі са стадам у 200-300 кароў на фэрме. Дазволіць Наркамзему для Гомельскага малочна-мяснога трэсту павялічыць стада да 800 галоў. Разбуйненьне трэстаў скончыць не пазьней 15-га ліпеня.

10. ЦК КП(б)Б абавязвае Наркамзем БССР і трэсты поўнасьцю ажыцьцявіць указаньні ЦК УсеКП(б), СНК і НКЗ СССР аб арганізацыі ў кожным жывёлагадоўчым саўгасе фэрмы з закончаным зваротам стада, г. зн. маючы сталы матачны склад, вызначаную праграму гадоўлі стада, здачы таварнай прадукцыі, а таксама па групаваньні ў цэнтральных сядзібах саўгасаў кіраўніцтва машына-трактарнай базы, арганізацыі паляводзтва, снабжэньня кармамі і кантроль за ўсёй работай фэрмы.

11. Даручыць Наркамзему БССР пры выкарыстаньні адпушчаных на капітальнае будаўніцтва ў жывёлагадоўчых саўгасах сродкаў, забясьпечыць у першую чаргу ва ўсіх арганізаваных у 1931 г. і разбуйненых саўгасах будаўніцтва па поўным вадаснабжэньні жыльля для сталых кадраў рабочых і спэцыялістаў і будаўніцтва цёплых памяшканьняў для маладняка, у тым ліку прыплоду 1933 г.

12. ЦК КП(б)Б прызнае зусім нездавальняючым існаваньне ў радзе месц недаацэнкі паляпшэньня матар'яльна-бытавога абслугоўваньня рабочых саўгасаў, асабліва па лініі наладжваньня грамадзкага харчаваньня і жыльля.

ЦК прапануе ўстанавіць у саўгасах такі парадак, пры якім дырэктар саўгасу павінен несьці такую-ж адказнасьць за становішча матар'яльна-бытавога абслугоўваньня рабочых, якую ён нясе за становішча ўсёй гаспадаркі саўгасаў. У роўнай меры гэта адносіцца і да партыйных і прафсаюзных органаў саўгасаў.

13. Даручыць Белкаапсаюзу, пад адказнасьць тав. Хаскіна, у дэкадны тэрмін выканаць пастанову ЦК КП(б)Б аб арганізацыі ў сыстэме БКСаюзу каапэрацыйнай сэкцыі жывёлагадоўчых саўгасаў.

14. Для ўзмацненьня штодзённага кантролю і кіраўніцтва ўсёй сыстэмай жывёлагадоўчых саўгасаў і трэстаў—стварыць у складзе Наркамзему жывёлагадоўчае кіраўніцтва на чале з намесьнікам Наркому Земляробства.

15. Даручыць НКЗ БССР прызначыць у кожным жывёлагадоўчым саўгасе кантралёраў НКЗБ з тымі-ж правамі, што ў сьвінагадоўчых і збожжавых саўгасах. Аддзелу кадраў ЦК разам з Наркамземам, на працягу двух-дэкаднага тэрміну правесьці дадатковае вылучэньне кантралёраў у тыя жывёлагадоўчыя саўгасы, у якіх да гэтага часу іх няма.

16. Прапанаваць Наркамзему БССР, трэстам і РК КП(б)Б на працягу 2-х дэкаднага тэрміну падабраць і прызначыць загадчыкаў малочна-таварнымі фэрмамі ў саўгасах; побач з гэтым абавязаць Наркамзем у 2-х дэкадны тэрмін распрацаваць плян мерапрыемстваў па падрыхтоўцы кіруючых кадраў для жывёлагадоўчых саўгасаў (дырэктароў і кантралёраў саўгасаў і загадчыкаў фэрм) і прадставіць на разгляд Сакратарыяту ЦК КП(б)Б.

17. ЦК КП(б)Б адзначае, што кантроль за работай і дапамога жывёлагадоўчым саўгасам з боку раённых партыйных і савецкіх арганізацый былі зусім невыстарчальнымі. ЦК зварачае ўвагу ўсіх раённых партыйных, савецкіх, прафсаюзных і камсамольскіх арганізацый на неабходнасьць устанаўленьня сапраўднай штодзённай дапамогі, кіраўніцтва і кантролю за работай малочна-жывёлагадоўчых саўгасаў.

Інфармацыйнае паведамленьне

УЧОРА 9 ЛІПЕНЯ АДБЫЎСЯ ПАШЫРАНЫ ПЛЕНУМ МЕНСКАГА ГАРКОМУ КП(б)Б СУПОЛЬНА З ПАРТАКТЫВАМ.

НА ПЛЕНУМЕ ЗАСЛУХАН ДАКЛАД ТАВ. ШАРАНГОВІЧА АБ ВЫНІКАХ ЛІПЕНЬСКАГА АБ'ЯДНАНАГА ПЛЕНУМУ ЦК І ЦКК КП(б)Б.

ПЛЕНУМ І АКТЫЎ АДНАДУШНА ЎХВАЛІЛІ ПАСТАНОВЫ ПЛЕНУМУ ЦК І ЦКК.

У СУВЯЗІ З ПЕРАХОДАМ ТАВ. КАВАЛЬЧУКА НА ІНШУЮ РАБОТУ, ПЛЕНУМ АСЛАБАНІЎ ЯГО АД АБАВЯЗКАЎ САКРАТАРА МЕНГАРКОМУ І АДНАГАЛОСНА ВЫБРАЎ ПЕРШЫМ САКРАТАРОМ МЕНСКАГА ГАРКОМУ КП(б)Б ПЕРШАГА САКРАТАРА ЦК КП(б)Б ТАВ. ГІКАЛО.

МЕНСКІ ГАРКОМ КП(б)Б.

Повітаньне 3-й Усеукраінскай партканфэрэнцыі

ЦК УсеКП(б)—тав. Сталіну

ХАРКАЎ, 7. 3-я ўсеукраінская партканфэрэнцыя зьвярнулася да **ЦК УсеКП(б)** — тав. **Сталіна** з наступным прывітаньнем:

«Ад імя 500-тысячнай арміі камуністаў Украіны, трэцяя канфэрэнцыя КП(б)У шле гарачае прывітаньне ЦК УсеКП(б), кіраўніку пераможнага будаўніцтва сацыялізму ў СССР. Пад кіраўніцтвам ЦК УсеКП(б), на чале з тав. Сталіным, краіна Саветаў дасягнула рашаючых посьпехаў па ўсіх вучастках сацыялістычнага будаўніцтва. Пад кіраўніцтвам ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)У дасягнула гіганцкіх посьпехаў і савецкая Украіна, састаўная неадрыўная частка вялікага Савецкага саюзу.

Магутна ўзрасла цяжкая прамысловасьць. Уступаюць у строй новыя домны, новыя заводы, фабрыкі, капальні, электрастанцыі. Наладжан выраб новых машын, што ўмацоўвае эканамічную незалежнасьць Саюзу савецкіх сацыялістычных рэспублік. Савецкая Украіна, на аснове генэральнай лініі партыі, у жорсткай клясавай барацьбе супроць кулака і яго агентуры забясьпечыла пасьпяховае правядзеньне суцэльнай калектывізацыі і ліквідацыі на гэтай аснове кулацтва як клясы; зрабілася краінай буйнай сацыялістычнай сельскай гаспадаркі.

Апіраючыся на магутны трактарны парк, сабраны ў саўгасах і 450 МТС, дасягнуты вялікія посьпехі ў разгортваньні сацыялістычнай сельска-гаспадарчай вытворчасьці. Аднак, у сваёй рабоце па асноўным адказным вучастку ў справе кіраўніцтва сельскай гаспадаркай КП(б)У дапусьціла рад памылак, якія прывялі да невыкананьня пляну збожжазагатовак і пляну пасеўнай кампаніі. 3-я ўсеукраінская партыйная канфэрэнцыя запэўняе ЦК УсеКП(б), што, выявіўшы ўсе памылкі, падпарадкаваўшы іх бязьлітаснай бальшавіцкай крытыцы, аддаючы яшчэ большую ўвагу сельскай гаспадарцы, КП(б)У забясьпечыць сабе месца ў першых радох у барацьбе за далейшае пасьпяховае сацыялістычнае будаўніцтва, за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў, выканае заданьне ўборачнай кампаніі, ліквідуе адстаючыя вучасткі ў арганізацыі сацыялістычнай сельска-гаспадарчай вытворчасьці.

3-я канфэрэнцыя бальшавікоў Украіны запэўняе ЦК УсеКП(б), што КП(б)У і ў далейшым будзе вернай апорай ЦК УсеКП(б) у барацьбе за генэральную лінію партыі. Згуртаваўшы свае рады вакол свайго Цэнтральнага камітэту на чале з тав. **Сталіным,** непрымірыма змагаючыся з правым апартунізмам, як галоўнай небясьпекай, з «левым» апартунізмам, контррэвалюцыйным трацкізмам і гнілым лібэралізмам, КП(б)У выканае заданьні завяршаючага году пяцігодкі.

Няхай жыве ЎсеКП(б)!

Няхай жыве ленінскі ЦК на чале з тав. Сталіным!»

Выступленьне т. т. Молатава і Кагановіча на III Усеукраінскай партканфэрэнцыі

ХАРКАЎ, 8. Увесь учарайшы дзень работа ўсеукраінскай партканфэрэнцыі была прысьвечана спрэчкам па дакладу тав. Касіёра.

На вячэрнім пасяджэньні з вялікімі прамовамі выступілі сустрэчаныя бурнай авацыяй т. т. **Молатаў** і **Кагановіч.**

СКАРЫСТАЦЬ СПРЫЯЮЧАЕ НАДВОР'Е ДЛЯ ПАСЬПЯХОВАГА СКАНЧЭНЬНЯ СЕНАЎБОРКІ

Лоеўскія апартуністы „выпраўляюць“ дырэктывы партыі і ўраду

ЛОЕЎ. (Наш кар.). Лоеўскі раён багаты залыўнымі сенажацямі, якія шырока раскінуліся ўздоўж Дняпра. Пры сваячасовай уборцы можна зьнімаць па два ўкосы.

У мінулыя гады касьба пачыналася тут традыцыйна пасьля Пятрова дня, калі трава ўжо адцьвітае, і якасьць сена пагаршаецца. Раён вясной кожны год таксама традыцыйна адчуваў недахват фуражу.

Сваячасовая ўборка трэцяга бальшавіцкага ўраджаю патрабуе, каб гэтыя закасьцянелыя традыцыі былі зломлены.

Сёлета ў паўднёвых раёнах да 3 ліпеня ўборка сенажацяй павінна была быць скончана. Гэтыя тэрміны ўборкі, вызначаныя Наркамземам і Калгасцэнтрам БССР раённым арганізацыям былі добра вядомы, але райза і райкалгассаюз аказаліся ў палоне адсталых традыцый і ўстанавілі свае тэрміны. Райза ў дырэктыве сельскім саветам прапануе правесьці першы ўкос з 25 чэрвеня па 15 ліпеня. Райкалгассаюз даў калгасам кароткае паказаньне: «уборка сенажацяй першага ўкосу пачаць 5 ліпеня і закончыць 25».

Вось, як апартуністы з Лаеўскага райза і райкалгассаюзу «выправілі» дырэктывы партыі і ўраду.

У выніку ні адзін калгас і аднаасобнік да 5 ліпеня касьбы не пачынаў. У раёне ёсьць тэндэнцыя ня зьнімаць з залыўных сенажацяй два ўкосы, ня гледзячы на ўсе магчымасьці.

Напрыклад, старшыня Дняпроўскай камуны заяўляе:

— Хаця-б справіцца з першым укосам, аб другім гаварыць няма чаго...

На нарадзе старшынь калгасаў і брыгадзіраў, якая адбылася 29 чэрвеня, выявілася непадрыхтаванасьць большасьці калгасаў да сенаўборкі. У калгасах яшчэ няма плянаў уборачнай, брыгадам не адведзены пэўныя вучасткі сенажацяй, не хапае грабель, кос.

Апартуністычнае патураньне старым закасьцянелым традыцыям трэба зараз-жа зламаць.

М. В.

Апошнія весткі з пакосаў

Калгас **імя Ульянава,** Капыльскага раёну, першым у Лясьнянскім сельсавеце вышаў на ўборку сенажацяй. Скошана 11 га сенажацяй і 14 га канюшыны. Калгасьнікі абавязаліся закончыць сенаўборку ў тэрміны, вызначаныя ўрадам.

Буйнейшы ва Ўваравіцкім раёне жывёлагадоўчы саўгас **«Уваравічы»** разгарнуў сіласаваньне і сенаўборку. Адна брыгада скасіла і засіласавала 12 га віка-аўсянай сумесі і значную колькасьць пустазельля. На 5 ліпеня скошана 110 га канюшыны і 128 га сенажаці. Убрана і складзена ў копы 120 га. Разам з сенаўборкай ідзе падрыхтоўка да ўборкі азімых і яравых.

Калгас **«Чырвоны пуцілавец»,** Сяргееўскага сельсавету, Пухавіцкага раёну, разгарнуў касьбу. Калгас добра падрыхтаваўся да ўборачнай. За дзень калгасьнікі скасілі 3,35 га сенажаці і 1,5 канюшыны. Калгасьнікі абавязаліся не пакінуць няўбранага ніводнага га.

АБ МАСАВАЙ ПАПУЛЯРЫЗАЦЫІ ПАСТАНОЎ АБ'ЯДНАНАГА ПЛЕНУМУ ЦК І ЦКК КП(б)Б

Пастанова ЦК КП(б)Б

1. Лічыць неабходным давесьці пастановы аб'яднанага пленуму да кожнага камуніста ў горадзе і вёсцы, да кожнага рабочага і служачага, да кожнага калгасьніка і працоўнага аднаасобніка.

2. Для забесьпячэньня масавай прапрацоўкі пастаноў правесьці:

а) адкрытыя сходы фабрычна-заводзкіх ячэек паміж 15-20 ліпеня (для дакладаў у саўгасных і калгасных ячэйках), камандыраваць з гэтай мэтай групу членаў ЦК і ЦКК ня менш, чым 25 чалавек.

Лічыць неабходным апрача гэтага правесьці спэцыяльныя інструкцыйныя нарады групоргаў, парторгаў і прафоргаў;

б) паміж 15—20/VII шырокія рабочыя канфэрэнцыі ў Менску, Гомелі, Віцебску, Магілеве, Бабруйску, Барысаве, Воршы і Рэчыцы з дакладам членаў ЦК і ЦКК;

в) шырокія рабочыя канфэрэнцыі на Віцебскім, Гомельскім, Жлобінскім чыгуначным вузьле, Асінторфе (15—20 ліпеня);

г) спэцыяльныя гутаркі па цэхах, брыгадах, інтэрнатах у гарадох, калгасных брыгадах, хатах-чытальнях—у вёсцы;

д) сходы актыву камсамолу (15—20 ліпеня) у важнейшых прамысловых цэнтрах;

е) асобныя шырокія канфэрэнцыі работнікаў дзяржгандлю і каапэрацыі ў Менску, Гомелі, Віцебску, асобныя сходы—у Магілеве, Бабруйску, Барысаве, Воршы, Рэчыцы (15—20 ліпеня);

ж) шырокія гарадзкія канфэрэнцыі жонак рабочых і служачых (20—25 ліпеня);

з) шырокія чырвонаармейскія канфэрэнцыі (10-15 ліпеня) з дакладам членаў ЦК і ЦКК.

3. У мэтадах сваячасовага забесьпячэньня дакладчыкаў літаратурай і інш. лічыць неабходным:

а) рэзалюцыі пленуму ЦК надрукаваць у газэтах не пазьней 11-га ліпеня, а брашуру з рэзалюцыямі—не пазьней 12-га ліпеня;

б) выпусьціць не пазьней 15-га ліпеня блёкноты агітатара ў дапамогу цэхавому і групавому агітатару;

в) шырокае асьвятленьне ў друку дакладаў і спрэчак на пленуме.

4. Агульнае кіраўніцтва масавай прапрацоўкай пастаноў ЦК ускласьці на Агітмас ЦК. Склікаваньне шырокіх рабочых канфэрэнцый ускласьці на адпаведныя гаркомы і гарпрафсаветы, чырвонаармейскія канфэрэнцыі, райкомы і палітаддзелы часьцей.

5. Масавая прапрацоўка пастаноў аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК павінна суправаджацца прыняцьцем канкрэтных самаабавязацельстваў па ўборцы, разгортваньні вырабу прадметаў шырокага спажываньня, хутчэйшым прасоўваньні тавараў і г. д.

6. ЦК прапануе разам з прапрацоўкай вынікаў ліпеньскага аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК зьвярнуць выключную ўвагу на давядзеньне да кожнага рабочага, калгасьніка, працоўнага—пастановы СНК СССР і ЦК УсеКП(б) «аб уборачнай кампаніі 1932 г.» Зараз-жа вылучыць дакладчыкаў па гэтай пастанове, намеціць канкрэтныя мерапрыемствы фабрыкі, заводу, МТС, саўгасу, калгасу, вёскі па ўдзеле ва ўборачнай і разгарнуць бальшавіцкую барацьбу за іх выкананьне.

7. Даручыць Агітмасу ЦК не пазьней 1 жніўня прадставіць бюро ЦК даклад аб выніках прапрацоўкі пастаноў аб'яднанага пленуму па гарадох, 10 жніўня па калгасах, саўгасах і вёсцы наогул.

8. Гэту пастанову апублікаваць у друку.

Чацьверты, завяршальны год пяцігодкі і задачы камсамолу

З дакладу тав. КОСАРАВА на VII усесаюзнай канфэрэнцыі ЛКСМ

— Таварышы! Уладзімер Ільіч на III зьезьдзе нашага саюзу, гаворачы аб камуністычным выхаваньні, сказаў, [illegible]

партыі, актыўна працавалі на розных участках нашага сацыялістычнага будаўніцтва.

Прынцыпам нашай работы зьяўляецца [illegible]

На рубяжы дзьвюх пяцігодак

[illegible] кадры для сацыялістычнага наступленьня па ўсяму фронту. З гэтага пункту гледжаньня пытаньні аб тым, як лепш абслужыць патрэбы вытворчасьці, абслужыць сацыялістычнага спажыўца, клопаты аб патрэбах працоўных,—гэта рашаючыя для нас пытаньні. Лёзунгам для нашай работы зьяўляецца: **жыць культурна, працаваць прадукцыйна. Барацьба за нармальную работу, бяз рыўкоў, без «партызаншчыны» ў кепскім сэнсе слова**—вось чаго ў асноўным мы павінны дасягнуць у нашым ударніцтве, у нашым сацспаборніцтве. Іменна гэта павінна быць стылем нашай работы. Стварэньне абстаноўкі таварыскай чуласьці ў Саюзе, ідэйна-палітычнае выхаваньне нас моладзі, піянэраў і ўсіх дзяцей—вось галоўныя пытаньні, якія трэба абмеркаваць у нас на канфэрэнцыі.

Тое, што здавалася буржуазіі, меншавікам, усім апартуністам фантастычным і невыканальным для пяці год работы, мы, бальшавікі, выконваем у 4 гады, а па радзе галін—у 2½, у 3 гады.

Асноўныя вехі, якія характарызуюць першыя вытворчыя вынікі першай пяцігодкі, будуць заключацца ў [illegible] 1,8 проц. [illegible] 74 проц. [illegible] Гэта [illegible] моцна [illegible]

Валавая прадукцыя [illegible] 11,1 мільярда руб. (у цэнах 1926-27 г.), у 1931 г. яна больш чым падвоілася і дасягнула 25,1 мільярда руб., а паводле пляну 1932 г. павінна скласьці **35,6 мільярда руб.,** г. зн. узрасьці **больш чым у 3 разы** параўнальна з 1928 г.

Вось чаму пяцімільённы камсамол,—падкрэсьлівае тав. Косараў,—павінен рушыць свае сілы на гэтыя рашаючыя вучасткі сацыялістычнай прамысловасьці, на здабычу 90 млн. тон вугалю і 9 млн. тон сталі.

Тав. Косараў асьвятляе ўмацаваньне камандных вышынь у нашай народнай гаспадарцы, падае лічбовы і фактычны матар'ял аб рабоце чорнай мэталюргіі, нафты, аўтатранспартнай прамысловасьці і г. д. Пралетарыят нашай краіны з посьпехам вырашае лёзунг партыі: «дагнаць і перагнаць перадавыя капіталістычныя краіны ў тэхніка-эканамічных адносінах».

У выніку першай пяцігодкі вырасьлі рады пралетарыяту.

Падрабязна спыніўшыся на росьце матар'яльнага дабрабыту рабочай клясы, а з ёй і рабочай моладзі, тав. Косараў пераходзіць да пытаньня культурнага будаўніцтва.

Барацьба дзьвюх сыстэм

І калі ў нас у краіне, якая будуе сацыялізм, **бязупынны рух наперад па ўсяму фронту,** то паралельна гэтаму ў буржуазных краінах адбываецца **развал капіталістычнай сыстэмы. Мы расьцем, а яны ўсё больш загніваюць.** Зрабілася звычайным, што ўсе справаздачы буржуазных кан'юнктурных інстытутаў за апошнія тры гады наступова канчаюцца словамі: «І так ва ўсіх краінах мы назіраем далейшае скарачэньне вытворчасьці, спажываньня і г. д., за выключэньнем СССР».

У нас няма беспрацоўных. У ІХ РАСЬЦЕ БЕСПРАЦОЎЕ.

Агульную колькасьць беспрацоўных у Эўропе і Амэрыцы можна вызначыць у 48 млн. чалавек, а з сем'ямі—больш 100 млн. У той час, як у савецкай краіне поўнасьцю ліквідавана беспрацоўе, у капіталістычных краінах дзесяткі мільёнаў пазбаўлены магчымасьці працаваць і павольна паміраюць ад голаду.

У нас—запальваюць новыя домны. У іх—тушаць і тушаць існуючыя. 246 домен патушаны ў Амэрыцы з 302! 121 домну патушыла Францыя з 211! 42 домны з 155 працуюць у Германіі. **У Аўстрыі-ж патушана апошняя домна.**

Там заклікаюць да таго, каб адмовіцца ад навукі і тэхнічнага прагрэсу, мы-ж тых, хто ня хоча вучыцца, хто кепска вучыцца, і таго, хто недаацэньвае навуку, мы разглядаем як дзікуна, а тых, хто злосна тармозіць у нас разьвіцьцё навукі і тэхнікі, бязьлітасна караем.

Нашы грандыёзныя дасягненьні адбываюцца ў абстаноўцы капіталістычнага акружэньня і пагрозы ваеннай інтэрвэнцыі, а таксама ва ўмовах жорсткай клясавай барацьбы ўнутры краіны.

Буржуазія і яе агентура ў нас у краіне крычаць аб нашых труднасьцях. Але труднасьці нашы—гэта труднасьці росту, росквіту сацыялістычнай гаспадаркі. Нашы труднасьці мы перамагаем і можам перамагчы толькі на шляху ўперад.

Барацьба за пяцігодку суправаджалася абвастрэньнем клясавай барацьбы, у асобных клетачках нашага будаўніцтва клясавы вораг аказваў і аказвае супраціўленьне.

Толькі ў барацьбе на два фронты, супроць галоўнай небясьпекі—правага ўхілу і супроць «левых» загібаў, мы выканаем пяцігодку за чатыры гады.

Праца моладзі ў нас і за мяжой

Барацьба за выкананьне пяцігодкі грунтоўна зьмяніла характар працы моладзі ў СССР у бок найбольшага яе падначаленьня задачам вытворчага і тэарытычнага навучаньня. **Мы ўжо ў асноўным вырашылі задачу спалучэньня вытворчае працы з тэарытычным навучаньнем для падросткаў.**

У пачатку пяцігодкі ў фабзавучах было 190 тыс., а зараз 1.100 тыс., а пад канец 1932 г. будзе 1.500 тыс. Такім чынам падросткі нашых гарадоў амаль пагалоўна ахоплены ФЗУ, мы ўжо пачалі ўцягваць у фабзавуч вялікую колькасьць падросткаў вёскі.

У ВНУ ў нас навучаецца да 500 з лішнім тысяч чалавек, пераважная частка якіх прыпадае на юнацтва. У тэхнікумах вучыцца 800.000 чал., пагалоўную большасьць у тэхнікумах складае юнацтва, у тым ліку рабочае юнацтва. Мы маем вялізарнейшыя зрухі ў галіне ўцягненьня падрастаючага пакаленьня ў вытворчасьць. З агульнага складу работнікаў народнае гаспадаркі—19.717 тыс. чал. (без батрацтва і МТС) мы маем моладзі да 23-хгадовага ўзросту 6.366 тыс. чал., што ў адносінах да агульнай колькасьці работнікаў, занятых ва ўсёй сыстэме народнай гаспадаркі, складае 32,3 проц., сярод агульнага ліку рабочых прамысловасьці мы маем рабочай моладзі да 23-х год 40,3 проц. **Іменна гэта наяўнасьць ускладае на плечы ленінскага камсамолу вялізарнейшую адказнасьць, вялізарнейшыя задачы.**

У нас няма беспрацоўя моладзі, у той час, як у капіталістычных краінах пашыраецца, расьце беспрацоўе моладзі. У Амэрыцы больш 4 мільёнаў маладых рабочых—беспрацоўныя, якія не атрымліваюць дапамогі ад дзяржавы, у Германіі—1½ мільёна. Там колькасьць беспрацоўнай моладзі павялічылася з 1929 г. у чатыры разы. У Бэрліне трэцяя частка ўсёй моладзі без работы. У Чэхаславакіі—каля ¼ усёй рабочай моладзі беспрацоўныя. У Англіі—400 тыс. беспрацоўнай моладзі.

Паход капіталістаў на зьніжэньне матар'яльнага ўзроўню рабочае клясы асабліва цяжка адбіваецца на рабочай моладзі. **Вучань, які канчае школу, пры існуючым беспрацоўі ня мае пэрспэктыў у жыцьці. Студэнт, які канчае ВНУ і набывае спэцыяльнасьць, ня мае магчымасьці яе дастасаваць.** Там сярод моладзі беспрасьветнасьць, няўпэўненасьць у заўтрашнім дні.

У нас моладзь знаходзіцца ня толькі на вытворчасьці, але і прымае ўдзел у кіраўніцтве вытворчасьцю, дзяржавай, гаспадаркай, знаходзіцца на навуковай рабоце, на вучобе, на культурным фронце.

У 1930 г. з агульнай колькасьці 289.500 спэцыялістаў усіх галін народнае гаспадаркі было 35 тыс. чалавек маладых спэцыялістаў; зараз з 750 тыс. спэцыялістаў ня менш 100 тыс. чал.—моладзі. Мы маем заводы, дзе з ліку спэцыялістаў большасьць—моладзь. Навуковых работнікаў з ліку моладзі ў 1931 годзе мы мелі 2.500 чал. з агульнай колькасьці ў 28.000. З іх 380 чалавек вядуць самастойную навуковую работу. Паспрабуй у буржуазнай дзяржаве прабіцца ў навуковыя работнікі і ў дзяржаўныя дзеячы, ня маючы 35-40 год ад роду, тым больш, калі ты з сям'і рабочага і селяніна!

За гэтыя гады камсамол выхаваў сотні тысяч рознастайных работнікаў. За час свайго існаваньня па 1931 г. уключна **камсамол выхаваў і перадаў у партыю 756.350 чал.** Вялікую масу з свайго асяродзішча камсамол вылучыў спэцыялістаў, гаспадарча-адміністрацыйных работнікаў і кіраўнікоў вытворчасьці.

Мараль дзьвюх кляс

На аснове новых вытворчых адносін у нас складаецца новая мараль, новая этыка, новыя адносіны паміж людзьмі, новыя грамадзкія сувязі. Маркс, Энгельс, Ленін вучылі нас таму, што няма агульначалавечай маралі. Мараль—клясавая.

Наша мараль—гэта тая, што **ўзрывае капіталізм, зьнішчае яго рэшткі, умацоўвае дыктатуру пралетарыяту, рушыць наперад** будаўніцтва сацыялізму. Наша мараль—гэта тое, аб чым гаварыў Ленін: аддаваць свае сілы, свае веды на агульную справу.

У буржуазным грамадзтве кожны імкнецца жыць сам для сябе. Мараль была такава: «Можа быць патураючы, дагаджаючы заможным, я захаваю сваё месца, ды яшчэ здолею прабіцца, выйсьці ў буржуа» (Ленін). Такая ідэалёгія культывавалася буржуазным грамадзтвам, дзе цэнтральным зьяўляецца стварэньне асабістага дабрабыту за лік іншых.

Вопыт 15-гадовага існаваньня савецкай улады паказаў, што **толькі тады асоба атрымлівае поўнату свайго росквіту, калі дабрабыт дасягаецца супольна мільёнамі працоўных, пад кіраўніцтвам партыі, а не ў адзіночку.** Дзесяткі мільёнаў людзей, у мінулым надзвычай забітых, пры нашай сыстэме пачалі жыць лепш, больш культурна, рознастайна, паўней і больш ярка.

Вульгарызатары і схэматыкі аб сацыялізьме думаюць, што мы, будучы калектывістамі, супроць асабістага дабрабыту. Яны думаюць, што мы супроць 3-4 утульных пакоеў, супроць кветак, супроць музыкі, супроць акуратнага, моднага гарнітуру, чаравікаў, яны думаюць, што мы задушаем імкненьні аддзельнай асобы. Яны малююць сацыялізм, як шэрую казарму, дзе ўсё робіцца па распараджэньні, аднолькавым для ўсіх, і інш. Такое ўяўленьне аб сацыялізьме, асабліва з боку дробна-буржуазнай інтэлігенцыі, вынікае таму, што, будучы кучкай прывілеяваных, заказаных у рамкі свайго асяродзішча, яны ня могуць уявіць сабе, што можа быць і будзе жыцьцё больш красачным, з большым колам інтарэсаў, перажываньняў, захапленьняў.

Наша савецкая рэчаіснасьць дае шырокія магчымасьці творчаму росквіту мільёнаў працоўных. **Так, мы прыдушаем імкненьні аддзельнай асобы, калі гэтыя імкненьні носяць эксплёататарскі характар.** Але калі гэтыя імкненьні здаровыя, дык магчымасьць іх разьвіваць нідзе лепш не атрымаеш, як толькі ў нас. Тыя, каго капіталізм, паводле выразу Леніна, душыў, мяў, губіў сотнямі, мільёнамі,—пры савецкай уладзе яны атрымалі поўную магчымасьць свайго росквіту. **Мы вядзем барацьбу супроць індывідуалізму, але даем поўную і ўсебаковую магчымасьць росквіту індывідуальнасьці.**

Мы ня шэрыя, панурыя людзі, падстрыжаныя пад адну грабёнку, апранутыя ў адзін мундзір. Кожны з нас мае сваю індывідуальнасьць, моцна выражаны бальшавіцкі характар, і ўсё гэта спалучаецца з задачамі нашага будаўніцтва, падпарадкавана гэтаму будаўніцтву.

Іменна тое, што мы сваё асабістае падпарадкуем інтарэсам клясы, духоўна нас выхоўвае, узбагачае, ідэйна нас гадуе. Іменна таму мы зьяўляемся новымі, перадавымі людзьмі, чужымі буржуазнай дзікасьці, іменна таму мы зьяўляемся людзьмі, вартымі нашай эпохі.

У адрозьненьне ад ясных пэрспэктыў далейшага росту нашай моладзі, у адрозьненьне ад яе цьвёрдай упэўненасьці ў заўтрашнім дні **ў моладзі капіталістычных краін няма пэрспэктыў.** У адрозьненьне ад нашай моладзі, якая ведае ясна куды ісьці і што рабіць,—маладое пакаленьне капіталістычных краін мітусіцца ў пошуках адказу: Куды ісьці? Дзе выхад? Што рабіць? Правадыр II Інтэрнацыяналу Ото Бауэр гаворыць: «Маладое пакаленьне страціла веру ў капіталізм. Аднак, куды яно павінна падацца, згубіўшы веру? Так стаіць маладое пакаленьне безадказна. Яны ня бачаць ніякага выхаду. Ці ёсьць выхад? Дзе выхад?»

Зразумела, адказ на гэта пытаньне ні нямецкія сацыял-дэмакраты, ні Ото Бауэр даць ня могуць. Зварачаючыся не да Ото Бауэра, а да працоўнай моладзі капіталістычных краін, мы гаворым: **ідзеце па нашаму шляху, толькі той шлях, на які заклікаюць бальшавікі, прадстаўляе з сябе выхад. Выхад цяжкі, але выхад раз і назаўсёды.**

Ударнік—цэнтральная фігура народнай гаспадаркі

Што зараз галоўнае ў сацспаборніцтве? Галоўнае ў тым, каб узьняць прадукцыйнасьць працы. Сацыялізм ня можа быць без прадукцыйнасьці працы, больш высокай, чым у капіталістычных краінах. Спаборніцтва ў спалучэньні з пляннаваньнем, з рацыяналізацыяй работы, з тэхнічнай пісьменнасьцю і тэхнікай, з правільнай расстаноўкай сіл і з выкананьнем 6 умоў тав. Сталіна ў канчатковым рахунку дасьць нам гэтую высокую прадукцыйнасьць.

Вось стрыжань спаборніцтва. Спаборніцтва, таварышы, не для спаборніцтва, **а спаборніцтва для таго, каб стварыць такую прадукцыйнасьць працы, якой ня бачыў капіталістычны сьвет.** Ударніцтва ўжо дало вялізарнейшыя ўзоры гэтага ўзьняцьця прадукцыйнасьці працы як у прамысловасьці, так і ў калгасах. Недарма мы маем сярод ленінскага камсамолу многа таварышоў, у тым ліку і прысутных у нас на канфэрэнцыі, якія атрымалі ад ураду вышэйшую ўзнагароду—ордэн Леніна.

У чым хібы сацспаборніцтва?

Абязьлічка скоўвае далейшае разьвіцьцё сацспаборніцтва.

У нас яшчэ да гэтага часу работу ў брыгадах улічваюць па брыгадзе ў цэлым. Гэта, таварышы, ужо пройдзены этап, гэта сваясаблівая дзіцячая хвароба, якая была ў пачатковай стадыі сацспаборніцтва. Зараз, таварышы, ужо трэба з ёй пакончыць.

Калі вы хочаце стварыць рухомыя стымулы сацспаборніцтва, **улічвайце працу, якасьць і тэмпы работы кожнага ўдарніка ў паасобку.**

Тав. Косараў спыняецца на важнейшай ролі брыгадзіра ў спаборніцтве, на паляпшэньні спаборніцтва ў самой брыгадзе, на барацьбе з фармальнымі, стандартнымі дагаварамі і падкрэсьлівае значэньне ўліку ў рабоце калгасных брыгад.

Ударнік стаў цэнтральнай фігурай у прамысловасьці. Ён становіцца цэнтральнай фігурай у сельскай гаспадарцы: у саўгасах і калгасах. Але ня ўсякі, хто абвясьціў сябе ўдарнікам, хто ўзяў на сябе абавязацельства, хто заключыў дагавор,—ёсьць ударнік.

Ударнік—гэта той, хто ў сваёй рабоце разгортвае бальшавіцкія тэмпы.

Ударнік—гэта той, хто змагаецца за якасьць, хто дае лепшыя паказьнікі па якасьці.

Ударнік—гэта той, хто беражліва адносіцца да свайго варштату, інструманту, эканоміць сыр'ё, энэргію, матар'ял, хто вывучае тэхніку, аўладоўвае ёю.

Цэнтральнае ў спаборніцтве—**барацьба за нармальную вытворчую работу, бо толькі яна забясьпечыць сыстэматычнае і няўхільнае выкананьне вытворчых заданьняў.**

Падагульваючы вынікі далейшага руху сацспаборніцтва, тав. Косараў асобна спыняецца на недахопах кіраўніцтва спаборніцтвам, якое заключаецца ў казёншчыне, у боязьні новых форм, што высоўваюцца масамі, у кепскім уцягненьні ў спаборніцтва новых пластоў рабочых і інжынэрна-тэхнічных работнікаў.

Аб „дробязях“ рабочага жыцьця

Пытаньням барацьбы за быт аддаецца вялікае месца ў дакладзе тав. Косарава.

— **Паляпшэньне матар'яльна-бытавога становішча працоўных** (харчаваньне, снабжэньне, шырспажыў, кватэры, барак)—**важнейшая задача кожнага бальшавіка.** Гэтыя пытаньні нельга процістаўляць нашаму будаўніцтву, як гэта рабілі траццкісты і правыя. Яны вынікаюць з будаўніцтва. Між тым у практыцы нашай работы існуе яўная недаацэнка значэньня гэтых пытаньняў (барак брудны, у сталовай чарга, начыньня няма і інш.). У нас, зразумела, многа агіднасьцяй у пытаньнях снабжэньня, але ў камсамольцаў выпрацаваліся нейкія асаблівыя адносіны да гэтых агіднасьцяй: канстатуюць факты і гэтым абмяжоўваюцца.

Трэба так паставіць пытаньне, што калі ты ведаў аб агіднасьці і ня зьнішчыў яе, значыцца ты сам становішся ўдзельнікам гэтай агіднасьці!

Якія задачы стаяць у гэтай галіне перад камсамолам?

Навучыцца гандляваць. Змагацца за «дробязі» рабочага жыцьця: за труса, рыбу, за чысты барак, чыстую, без чаргі, сталовую, за скарыстаньне адыходаў, кіно, фота, музычныя інструманты, радыёкропкі, — гэтыя «дробязі» культуры павінны знайсьці адлюстраваньне ў штодзеннай рабоце камсамольскіх ячэек.

— Многія сваю работу ў кааперацыі, у ларку, у сталоўцы або ў трусатніку,—гаворыць тав. Косараў,—лічаць работай другога гатунку, саромяцца аб ёй гаварыць. У сацыялістычнай дзяржаве ўсякая работа, добра зробленая, зьяўляецца справай гонару, славы, адвагі і геройства.

Трэба пакончыць з пагардаю да «дробязяй» рабочага быту. Спадзяюся, дэлегаты ў курсе справы, як Цэнтральны камітэт партыі жорстка ставіць цяпер пытаньне аб шырспажыве. Нам-жа, ленінскаму камсамолу, трэба гэтай справай заняцца ня так, як зараз мы займаемся.

Задача дня заключаецца ў тым, каб камсамольская ячэйка на любым заводзе, на любой фабрыцы, у любой майстэрні змагалася за «дробязі» рабочага быту!

Далей тав. Косараў гаворыць аб стварэньні пралетарскай інтэлігенцыі.

Ленінскі камсамол павінен стаць школай пралетарскай інтэлігенцыі. Па-ранейшаму змагаючыся за прамфінплян, паляпшаючы спаборніцтва і ўдарніцтва, займаючыся арганізацыйна-гаспадарчым умацаваньнем калгасаў, разам з тым у большай меры, чым калі-небудзь, трэба націснуць на навуку, націснуць на культуру і стаць сапраўднай школай нашай пралетарскай інтэлігенцыі.

Трэба будзе ў другую пяцігодку паставіць сабе задачай, каб кожны камсамолец, калі ён сапраўды хоча быць такім, меў сярэднюю асьвету, прычым самы працэс атрыманьня сярэдняй асьветы ва ўмовах савецкай рэчаіснасьці не абавязкова зьвязваць з тым, каб праходзіць спэцыяльную ВНУ, рабфак, школу. Вопыт паказаў, што працуючы на заводах, шляхам узаемадапамогі, правільнай арганізацыі справы, не адрываючыся ад вытворчасьці можна і без школы дасягнуць сярэдняй асьветы: былі-б толькі жаданьне, воля, настойлівасьць. Гэта—задача вялікай палітычнай важнасьці.

Супроць агульнасьці ў кіраўніцтве

Аднэй з важнейшых умоў далейшага нашага ўдзелу ў дзяржаўным будаўніцтве зьяўляецца пытаньне паляпшэньня кіраўніцтва ўсёй практычнай работы ленінскага камсамолу.

Галоўны недахоп—**гэта агульнасьць кіраўніцтва, расьцяганасьць, няведаньне, што да чаго,** не даволі культурная кваліфікацыя актыву і, як правіла, вялікі фармалізм у нашай бягучай рабоце.

Цэнтральным і тут зьяўляецца **работа без рыўкоў, за сыстэматычную работу,** пасьлядоўнасьць у рабоце, уменьне даводзіць справу да канца. У палоне агульнасьці, таварышы, мы знаходзімся пачынаючы ад ЦК нашага саюзу і канчаючы нашай нізавой ячэйкай.

Мясцовыя нашы арганізацыі робяць выгляд, што ў іх хвароб няма, але яны ня ведаюць сваіх хвароб, знаходзяцца ў палоне фармалізму. Няма нічога лягчэй, як вынесьці пастанову. Гэта мы можам. Дрэнная яна ці добрая—гэта справа іншага роду, але людзі да кваліфікаванай пастановы падыходзяць з найвялікшай лёгкасьцю. Чаму? Таму што яны да гэтага фармальна адносяцца. Яны лічаць, што гэтыя пастановы іх ні да чаго не абавязваюць. Вазьмеце ячэйку на мэталюргічным заводзе. Яна з вялікай лёгкасьцю і з вялікім задаваленьнем выносіць пастановы аб удзеле ў сацыялістычным будаўніцтве, аб кантрольных лічбах і г. д. А вось як павялічыць прадукцыйнасьць мартэну і домны ў сябе на заводзе, як забясьпечыць сыстэматычную падачу правільна складзенай шыхты,—аб гэтай справе забываюць, гэтай справай займаюцца невыстарчальна.

Трэба проста сказаць: мы яшчэ ня вырашылі таго, аб чым гаварылася на IX зьезьдзе, што цяпер сакратар павінен узброіцца ведамі аб тэхніцы, сталі або электрычнасьці, або хэміі. Слаба пакуль узбройваемся, таварышы!

У вясковых ячэйках выносяцца агульныя пастановы аб арганізацыйна-гаспадарчым умацаваньні калгасаў, аб падтрыманьні і праводжаньні лініі партыі, аб задачы ліквідацыі кулацтва, як клясы. А вось, як у дадзеным канкрэтным калгасе ўзьняць ураджайнасьць, што для гэтага ў канкрэтнай рэчаіснасьці трэба зрабіць, адкуль дастаць угнаеньні, якія палі забясьпечыць гэтымі ўгнаеньнямі, як забясьпечыць ад псаваньня с.-г. машыны свайго калгасу, як працуе трактарыст, як ён даглядае трактар,—гэтага не абмяркоўваюць. А з гэтага-ж складаецца арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў! Як павысіць удойнасьць каровы, як захаваць каня? Для гэтага трэба паставіць правільнае харчаваньне, правільны нагляд, каб да каня конюх адносіўся, як да свайго ўласнага, каб ён ведаў, хто несваячасова корміць коняй, каб прыцягваўся да адказнасьці кожны, хто трымае каня не ў парадку, хто ня ведае, што ў яго з канём творыцца, хворы ён ці здаровы, чаму хворы, ці паклікалі вэтэрынара, чым каня лячыць, чым хворага карміць і г. д. Патрэбнага пранікненьня ў сутнасьць справы, у тэхніку справы нам і не хапае.

Трэба над людзьмі працаваць многа і сур'ёзна. Прабыў у камсамоле 6 месяцаў сакратаром, да гэтага ніколі ім ня быў, ніякага вопыту кіруючай работы ня мае, але ён ужо думае, што яму ўсё магчыма. Я, моў, таленавіты, я, моў, здольны чалавек. Нараджаецца ўсезнайства, адсюль нараджаецца безадказнасьць, адсюль адрыў ад мас, адсюль, нарэшце нараджаецца тое, што масквічом асабліва знаёма і аб чым гаварыў тав. Кагановіч на партыйнай нарадзе,—гэта спакойная работа, адсутнасьць энэргіі, жыцьця, гарэньня. Малады саноўнік ідзе, апрануты ва ўсе досьпехі, дайце яму дарогу!

Вопыт праводжаньня абмену білетаў з усёй настойлівасьцю ставіць перад намі гэта пытаньне: аб барацьбе з бюракратызмам, з агульнасьцю, з фармалізмам.

У сілу гэтага мы маем у практыцы кіраўніцтва пастаноўку пытаньняў, якія выходзяць ня з вопыту жывой справы, а надуманых габінэтным шляхам, высунутых пры дапамозе адарваных «умозаключений», у той час, як кожнае зьявішча трэба разглядаць у яго сувязі з папярэднімі падзеямі, як яно ўзьнікла, як яно разьвівалася, якія зьмены пацярпела ў сваім разьвіцьці, на сваім шляху і чым стала ў даны момант. Вось так падыходзіць да пытаньня трэба. Гэтага ў нас мала.

Што патрэбна для правільнай работы, таварышы? Рэкамэндую больш часта чытаць кнігу тав. Сталіна «Аб асновах ленінізму» і асабліва разьдзел «Стратэгія і тактыка бальшавізму». Там вы знойдзеце адказ, што «галоўнае ў арганізацыі работы заключаецца ў тым, каб вылучыць з усёй сумы задач, што стаяць перад намі, іменна галоўную, цэнтральную чарговую задачу, вырашэньне якой забясьпечвае пасьпяховае выкананьне ўсіх іншых». Вось што патрэбна для правільнай арганізацыі работы—**уменьне вылучыць галоўнае, рашаючае, цэнтральнае, ухапіцца за яго, бо вырашэньне гэтага галоўнага выцягне ўвесь ланцуг.**

Такім чынам нельга падыходзіць ураўніцельскі да нашых задач,—моў, «усе задачы роўныя». Глупства! Трэба выключыць гэты ўраўніцельскі падыход да выкананьня задач. У кожнай абстаноўцы, пры вырашэньні кожнай задачы існуе галоўнае, цэнтральнае зьвяно, за якое трэба ўхапіцца. Трэба ўмець знаходзіць гэта галоўнае і рашаючае і ўсё іншае падпарадкаваць гэтаму галоўнаму.

Мы—арганізацыя юнацкая, выхаваўчая. Можа быць сёньня ў нас многа кепскіх бакоў, але мы ўпэўнены, што заўтра іх ня будзе. Таму больш сьмела крытыкуйце, больш сьмела выступайце. У нас даволі волі, мужнасьці, здольнасьцяй, творчасьці, каб перамагчы тое, што ў нас сёньня кепска, каб заўтра было лепш. Вось як трэба працаваць. (Апплёдысмэнты).

— Я пераходжу да наступнага пытаньня: аб мэтадзе пераконваньня і мэтадзе прымусу. Мы не зьяўляемся праціўнікамі прымусу. Члены нашай арганізацыі павінны рабіць тое, чаго патрабуе ад іх арганізацыя, а ня тое, чаго хоча яго левая нага. А тых, хто гэтага ня робіць мы павінны прысароміць, іншых лаяць, пераконваць, іншых выключаць. Але ў нас няма правільнага спалучэньня паміж мэтадам пераконваньня і мэтадам прымусу. У нас, як правіла, актыў націскае на масу членаў арганізацыі і не растлумачвае.

З лішнім адміністраваньнем трэба пакончыць. Мы—арганізацыя выхаваўчая, і з пункту гледжаньня гэтай выхаваўчай арганізацыі мы павінны больш зварачаць увагі на тое, каб людзей **вучыць** працаваць, разьбірацца ў пытаньнях, усвайваць пытаньні, змагацца за паасобнага чалавека, а ня крычаць, не камандаваць, не адміністраваць. Вось што нам патрэбна, таварышы!

Самае вялікае ў самакрытыцы—быць аб'ектыўным да людзей і ў першую чаргу—да самога сябе. Не заключаць ніякіх згод са сваімі недахопамі! Як у прыказцы гавораць: «У другога саломінку ў вачох бачыш, а ў сябе бервяна не заўважаеш».

Тав. Сталін даў вельмі простую, сьціслую характарыстыку кіраўніка, калі пісаў аб Леніне. Але гэта і цэлая праграма работы над самім сабою, прычым вельмі складаная праграма, цяжкая і сур'ёзная. Вось выпрацуй у сябе якасьць, быць **простым, няпрыкметным, ня кідацца ў вочы, не падкрэсьліваць свайго высокага становішча, быць бясстрашным крытыкам, сьмела глядзець небясьпецы ў вочы, ісьці ёй насустрач, быць скромным!** Як быццам нямнога, а вось за гэта маральнае аблічча мы павінны, таварышы, у будучым змагацца калі хочам аказацца на вышыні свайго кіруючага становішча.

Нарэшце, таварышы, я павінен сказаць, што ў рэзультаце ўсёй мінулай работы партыі ў цяперашняй барацьбе стварыліся ўсе прадпасылкі да таго, каб вырашыць пытаньне аб пабудове бясклясавага грамадзтва. Мы ўжо блізкі да гэтай мэты. Тое, што калісьці для многіх пакаленьняў здавалася ідэалам, для нас гэта ёсьць практыка сёньняшняга дня. **Другую пяцігодку ўвялікай меры прыдзецца выконваць рукамі кастрычніцкага пакаленьня,** г. зн. людзям новай школы, людзям новай культуры—пакаленьню Кастрычніцкай рэвалюцыі. Мы не гаворым, таварышы, адцягнена аб новым чалавеку. Каб стварыць гэты тып будучага чалавека, мы, марксысты-матар'ялісты, апускаемся ў рэвалюцыйна-ператвараючую дзейнасьць і толькі ў гэтай рэвалюцыйна-ператвараючай дзейнасьці мы сфармуем гэтага новага чалавека. Нельга думаць, як гэта прынята ў асобных зьвеньнях камсамолу, што раз мы—пакаленьне Кастрычніка, то ў нас гэта ператварэньне пойдзе самацёкам, што няма для чаго перамагаць рэшткі перажыткаў капіталізму ў сьвядомасьці. Не, таварышы!

Неабходна арганізацыйная, сьвядомая ўзьдзейнасьць на выхаваньне мас і на перамаганьне рэшткаў і перажыткаў буржуазнага грамадзтва, якія ёсьць у асяродзішчы моладзі. **Трэба і растлумачваць і арганізоўваць падрастаючае пакаленьне на выкананьне задач, што стаяць перад намі, зьвязваць усю нашу работу з прапагандай, з растлумачэньнем.** Чым больш мы будзем аддаляцца ад старога капіталістычнага мінулага, тым больш мы будзем заваёўваць усё каштоўнае, што ёсьць у малярстве, у музыцы, у мастацтве, у навуках, у большай меры вырашаць задачу індустрыяльна-тэхнічнага выхаваньня падрастаючага пакаленьня.

Дазвольце, таварышы, выказаць упэўненасьць у тым, што мы з вамі пад кіраўніцтвам партыі і яе ЦК на чале з тав. Сталіным з посьпехам закончым апошні чацьверты, завяршальны год пяцігодкі, акажам нашай партыі яшчэ большую дапамогу ў выкананьні кантрольных лічбаў 1932 г., чым гэта рабілі да гэтага часу. Дазвольце спадзявацца, што ленінскі камсамол, непарыўна ўмацоўваючы свае сувязі з бальшавіцкай партыяй, усвайваючы вучэньне Леніна, як і ўся партыя пад кіраўніцтвам лепшага вучня Леніна—тав. Сталіна, з посьпехам справіцца і з другой пяцігодкай. (**Працяжныя апплёдысмэнты**).

„ХАЙЛЬ МАСКАУ“

Сёмай канфэрэнцыі камсамолу Савецкага саюзу

Прывітаньне ад камсамольскай арганізацыі Турынгіі

Ад імя пяцітысячнага камсамолу і рабочай моладзі **Турынгіі** вітаем вашу канфэрэнцыю, якая абмяркоўвае пытаньні работы камсамолу ў другую пяцігодку.

На адным з аб'яднаных сходаў камсамольцаў, беспартыйнай і хрысьціянскай моладзі ў Эйзэнаху, рабочая моладзь ваеннага заводу Дыксі і іншых прадпрыемстваў заявіла **аб сваёй гатоўнасьці мабілізавацца для антыфашысцкай работы і абароны Савецкага саюзу ад нападу імпэрыялістаў.**

Мы шлем прывітаньне VII канфэрэнцыі і даем урачыстае абяцаньне ўказаць рабочай і сялянскай моладзі выхад з галечы шляхам актыўнейшай папулярызацыі сацыялістычнага рэзультату. На ваенных заводах буржуазія рыхтуе зброю супроць СССР. Адным са слабых бакоў нашай работы зьяўляецца тое, што мы да гэтага часу ня досыць актыўна выкрываем рост ваеннай вытворчасьці.

Нашай задачай будзе цяпер — перамагчы гэту слабасьць і мабілізаваць рабочую моладзь Турынгіі на барацьбу з уласнай буржуазіяй.

Камсамольцы Савецкага саюзу, будуйце бясклясавае грамадзтва! А мы абавязваемся змагацца за зьвяржэньне капіталістычнага грамадзтва і за стварэньне сацыялістычнай савецкай Германіі.

Ад імя працоўнай моладзі Турынгіі вітаем вас сваім баявым прывітаньнем:

— Хайль Маскау! (Няхай жыве Масква!)

III сэсія ЦВК БССР X склікаńня

Змагацца за ажыцьцяўленьне статуту с.-г. арцелі

З дакладу нам. старшыні Белкалгасцэнтру т. Стрэле

Лічбы і факты аб выніках веснавой сяўбы красамоўна сьведчаць аб вялізарных посьпехах Савецкай Беларусі, аб канчатковым пераломе ў сацыялістычным плане развіцьця сельскай гаспадаркі.

Мы маем рост як колькасных, так і асабліва якасных паказчыкаў, так [illegible] ініцыятывы і самадзейнасьці калгасных мас.

Параўнальна з мінулай веснавой пасяўной кампаніяй па калгасным сэктары БССР пасяўная плошча ўзрасла на 29,3 проц. На адну калгасную гаспадарку засеяна 4,6 га замест 3,3 га мінулага году.

Васна яшчэ раз наглядна паказала перавагі калектыўнай працы над працай адзінаасобных гаспадарак. На адну гаспадарку ў калгасах засеяна 4,6 га, у адзінаасобным сэктары — 2,2 га; на аднаго працаздольнага калгасьніка — 1,82 га, у адзінаасобным сэктары — 0,99 га; на аднаго каня ў калгасах засеяна 4,66 га, у адзінаасобным сэктары — 2,71 га.

Перамогі ў веснавой сяўбе атрыманы ў выніку няўхільнага правядзеньня генэральнай лініі партыі, ленінскай палітыкі партыі пад кіраўніцтвам тав. Сталіна, у выніку арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў.

Адначасова ў часе падрыхтоўкі да правядзеньня веснавой сяўбы выкрыты шматлікія факты парушэньня [illegible] статуту с.-г. арцелі [illegible] калгаснага будаўніцтва. Памылкі, допушчаныя ў пасобных сельсаветах і раёнах, стварылі добрую глебу для класавага ворага—кулака, які імкнуўся [illegible].

Скажэньні выяўляліся галоўным чынам на лініі ігнараваньня статуту с.-г. арцелі, на лініі «лявацкай» падмены арцельнай формы калгасаў [illegible].

Тав. Сталін яшчэ ў 1930 г. падкрэсьліваў, што с.-г. арцель зьяўляецца асноўным зьвяном калгаснага руху. ЦК УсеКП(б) у сваіх пастановах, у прыватнасьці, у пастанове ад 4 лютага [illegible].

Як бачым усё ясна. Аднак, у Смілавіцкім, Чашніцкім, Сіроцінскім і Нейдзікаўскім раёнах [illegible].

тытным парадку ўстанаўлі разьмер [illegible] ў 0,20-0,25 га.

У Лельчыцкім, Камарынскім і іншых раёнах [illegible] факты [illegible] ня толькі [illegible] і дробнага [illegible]. У калгасе «Бальшавік», Лельчыцкага раёну, з [illegible] выключана 6 калгасьнікаў за тое, [illegible] грамадж[illegible].

У Бярэзінскім, Чавускім, Асьвейскім, Рагачоўскім і Лагойскім раёнах «левыя» [illegible] адміністрацыйным запале, [illegible] узбуйнілі [illegible] калгасы: «Чырвоны Бераг», «Чырвоны мурвей», «Зьвязда» і «Герой працы» (Бярэзінскі раён) [illegible], дык на [illegible] было ўба[illegible] даход калгасьнікаў [illegible].

Гаспадарамі с.-г. арцелі зьяўляюцца [illegible] добраахвотнасьць [illegible] для та[illegible] камуністычнага [illegible] добра зразумела [illegible] арганізацый [illegible] калгасьнікаў [illegible] распараджэньне [illegible].

[illegible] распаўсюджаньне [illegible] парушэньні выбарчага права [illegible] кіруючых [illegible]. У калгасе «Беларусь» [illegible] сельсавет [illegible] калгасаў. [illegible] «Чырвоны пагранічнік» за [illegible] старшынь [illegible] Дзяржынскага [illegible] зьняты [illegible].

[illegible] лясава[illegible] выключаны [illegible] беднякоў [illegible] на пра[illegible] саміх [illegible].

Аб чым гавораць факты? Калгасу ім. Варашылава (Рагачоўскі раён) [illegible] гадзіны [illegible] некаль[illegible]

кіх калгасьнікаў. Выконваючы загад сельсавету, старшыня калгасу, без абмеркаваньня гэтага пытаньня на праўленьні і на сходзе, выклікае калгасьнікаў і заяўляе: «Згодна распараджэньня сельсавету вы сёньня выключаецеся з калгасу». Старшыня Сьвіслацкага сельсавету (Асіпавіцкі раён) адным росчаркам пяра выключыў з калгасу адну калгасьніцу і пасьля выключэньня яшчэ забраў у яе карову.

Сказанага даволі, каб уявіць усю шкоднасьць парушэньня добраахвотнасьці калгаснага руху, парушэньня статуту с.-г. арцелі, падмены масава-выхаваўчай работы сярод калгасьнікаў голым адміністраваньнем. Калі да сказанага дадаць памылкі, якія былі дапушчаны ў шмат якіх калгасах у часе разьмеркаваньня даходаў, дадаць зусім дрэннае, няўмелае апарацыйнае кіраўніцтва, то стане зусім зразумелым, чаму ў часе падрыхтоўкі да сяўбы і ў часе правядзеньня самой сяўбы мы ў радзе раёнаў мелі хістаньні сярод калгасьнікаў, ганебныя тэмпы ў сяўбе, значнае недавыкананьне пасеўных плянаў.

Для пасьпяховага правядзеньня ўборачнай кампаніі трэба перш-на-перш яшчэ больш мабілізаваць шырокія масы на бязьлітаснае змаганьне з клясавым ворагам—кулаком і яго агентурай—правымі і «левымі» апартуністамі. Трэба **па-сапраўднаму весьці барацьбу за ажыцьцяўленьне статуту с.-г. арцелі,** супроць лявацкай спробы пераскочыць праз няпройдзены этап. Трэба **работу паставіць так, каб статут с.-г. арцелі зьяўляўся настольнай кнігай кожнага старшыні калгасу, кожнага старшыні сельсавету.**

Не камандаваць, а кіраваць, канкрэтна кіраваць кожным калгасам—вось наша задача. Ажыцьцяўляючы апошнюю пастанову ЦВК і СНК СССР аб рэвалюцыйнай законнасьці, трэба прыцягваць да суровай адказнасьці ўсіх тых, хто будзе парушаць выбарчыя асновы кіруючых органаў калгасаў, самавольна распараджацца калгаснай маемасьцю, бяз ведама мас узбуйняць калгасы. Калі мы ня будзем рэагаваць на незаконныя ўчынкі, на парушэньні рэвалюцыйнай законнасьці, дык нам вельмі цяжка будзе весьці далейшую работу па арганізацыйна-гаспадарчым умацаваньні калгасаў у іх сучаснай арцельнай форме развіцьця.

Вынікі веснавой пасеўнай кампаніі з усёй яскравасьцю паказалі, што **правільная арганізацыя працы, правільная расстаноўка сіл адыгрывае рашаючае значэньне ў калгасным будаўніцтве.**

Там, дзе правільна пабудаваны брыгады, ліквідавана абязьлічка, уведзена зьдзельшчына, наладжан улік працадзён, там калгасы своечасова і з вялікім посьпехам ня толькі выканалі, але перавыканалі кантрольныя заданьні па сяўбе. Яркім прыкладам можа служыць калгас **«КІМ», Чырвонаслабодзкага раёну.**

У тых-жа калгасах, дзе брыгады не арганізаваны, дзе пануе абязьлічка, там у наяўнасьці нізкая прадукцыйнасьць працы, невыкананьне норм выпрацоўкі, там з вялікімі трудн(а)сьцямі праходзіла пасеўная кампанія.

На жаль, на сёньняшні дзень брыгады пабудаваны толькі ў **6.057** калгасах, што складае **66,7 проц.** У астатніх калгасах брыгады або зусім не арганізаваны, або арганізаваны няправільна. Скажэньні, якія былі дапушчаны пры арганізацыі брыгад, заключаюцца ў тым, што замест пастаянных вытворчых брыгад фактычна арганізоўвалі брыгады-дворкі. А брыгадзе-дворцы ўласьцівы ўсе навыкі дробна-ўласьніцкіх аднаасобных гаспадарак.

У радзе калгасаў адсутнічала папярэдняя арганізацыя тэрыторыі, дапускалася мэханічнае разьмеркаваньне па 18-20 культур кожнай брыгадзе, імкнуліся вопыт арганізацыі брыгад у буйных калгасах перанесьці на калгасы дробныя і г. д.

Калгасная вытворчая брыгада яшчэ не замацавана. Паводле нашых даных, толькі ў 69 проц. брыгад сродкі вытворчасьці замацаваны за калгасьнікамі. Але і гэта лічба ня зусім адпавядае сапраўднасьці. Ня ўсюды ўважліва падышлі да высоўваньня брыгадзіраў. Брыгадзір-жа зьяўляецца асноўнай фігурай у калгаснай вытворчасьці.

Посьпехі своечасовай уборкі з найменшымі стратамі будуць залежыць у першую чаргу ад правільна пабудаваных брыгад, ад правільнай расстаноўкі сіл, ад таго, **наколькі калгасныя масы будуць мабілізаваны на практычнае ажыцьцяўленьне пастановы СНК СССР і ЦК УсеКП(б) ад 5 ліпеня «Аб уборачнай кампаніі 1932 г.».**

Тав. **Стрэле** падрабязна спыняецца на тых задачах, якія стаяць перад калгасамі ў сувязі з прапалачнай і ўборачнай кампаніяй, у сувязі з практычным ажыцьцяўленьнем пастановы ЦК і СНК.

Вучыцца па прыкладзе лепшых калгасаў, як арганізаваць працу, замацаваць пэўныя вучасткі за брыгадамі на ўвесь год, на справе ліквідаваць цякучасьць рабочай сілы, намеціць канкрэтны каляндарны плян уборкі для кожнай брыгады, устанавіць нормы выпрацоўкі, наладзіць дакладны ўлік працадзён. Кожны ўдзельнік брыгады павінен добра ведаць, што ад канчатковых рэзультатаў работы, ад узьняцьця ўраджайнасьці залежыць ацэнка працадня калгасьніка.

Умацаваць склад брыгадзіраў, даць брыгадзіру поўную самастойнасьць у яго гаспадарчай дзейнасьці, выканаць пункт статуту, у якім сказана, што брыгадзір можа быць зьменен толькі з дазволу райкалгассаюзу. Трэба аддаць максымум увагі падрыхтоўцы калгасных кадраў, выхаваньню калгаснага актыву.

Ужо цяпер мы павінны **рыхтавацца да разьмеркаваньня ўраджаю.** Дэкаднік праверкі пастаноўкі калгаснага ўліку трэба правесьці так, каб кожны калгасьнік добра ведаў колькі ён выпрацаваў працадзён, каб кожныя пяць дзён працадні запісваліся ў працоўныя кніжкі.

Трэба загадзя скласьці папярэднія праекты разьмеркаваньня калгасных даходаў з тым, каб ужо ў часе абмалоту правесьці выдачу калгасьнікам у лік натуральнай часткі даходаў 10-15 проц. фактычна абмалочанага збожжа. Авансы даваць у першую чаргу добрасумленнаму калгасьніку-ўдарніку і выдаваць выключна па працаднях. Неабходна скасаваць практыку затрыманьня выдачы грашовай часткі даходаў, рашуча змагацца з дробна-буржуазнай ураўнілаўкай, дабіцца ад кожнага калгасу своечасовага выкананьня сваіх абавязкаў перад дзяржавай па здачы таварнай прадукцыі.

«Ва главу кута ўсёй работы па ўборцы павінна быць пастаўлена БАРАЦЬБА СА СТРАТАМІ. Рашаючымі мерамі ў барацьбе са стратамі зьяўляецца правядзеньне ўборкі ў магчыма найкарацейшыя тэрміны» — вось баявая дырэктыва **СНК СССР і ЦК УсеКП(б).**

Толькі ў тых выпадках, калі мы сапраўды канкрэтна падыйдзем да кожнага калгасу, калі мітынгаваньне, агульныя разважаньні заменім штодзённай практычнай дапамогай кожнаму калгасу, толькі тады мы з посьпехам здолеем выканаць тыя вялізарныя і складаныя задачы, якія стаяць перад калгасамі і бядняцка-серадняцкімі аднаасобнымі гаспадаркамі ў часе ўборачнай кампаніі заключнага году першай пяцігодкі.

Месячнік дарожнага будаўніцтва

Кожны дзень штурмаваць адставаньне

Становішча выкананьня пляну працудзелу вясковага насельніцтва ў дарожным будаўніцтве ўсё яшчэ застаецца яўна нездавальняючым. На 1 ліпеня па 53 раёнах плян выхаду фурманак выканан толькі на 11,5 проц. і рабсілы 16,6 проц. Большасьць раёнаў ня ўжылі бальшавіцкіх мер, каб ліквідаваць сваё адставаньне.

Старадарожскі і Крупскі раёны ідуць уперадзе ўсіх раёнаў БССР па выкананьні плянаў працудзелу вясковага насельніцтва. **Стара-Дарожскі** раён на 1 ліпеня выканаў плян па падводах на 91,8 проц. і рабсіле на 85,7 проц.; **Крупскі** адпаведна—47,4 і 118,1 проц.

Крута ўзьняў тэмпы работы Жыткавіцкі раён, які выканаў па фурманках 171 проц. і рабсіле—41 проц.

Рад раёнаў, якія занесены «Зьвяздой» на чорную дошку да гэтага не забясьпечылі ўзьняцьця тэмпаў выкананьня пляну.

«Сакрэт» перамог Старадарожскага і Крупскага раёнаў заключаецца ў тым, што яны добра паставілі апэрацыйнае кіраўніцтва, жывую, канкрэтную дапамогу мясцом, што ў месячнік уключыліся і практычна ўдзельнічаюць усе арганізацыі. Яны дабіліся на аснове добра пастаўленай масавай работы ўцягненьня раду калгасаў, сельсаветаў, вёсак і асобных сялян у спаборніцтва.

Рад раёнаў са значным спазьненьнем пачалі месячнік. Упушчанае трэба нагнаць. Кожны дзень штурмаваць ганебнае адставаньне!

Чырвоная дошка

За дасягнуты круты ўздым у выкананьні пляну працгужудзелу вясковага насельніцтва ў месячніку дарбудаўніцтва дадаткова заносім на чырвоную дошку:

ЖЫТКАВІЦКІ раён на 1 ліпеня выканаў гадавы плян па фурманках на 171 проц. і рабсіле на 41,1 проц.;

ДУБРОВЕНСКІ — адпаведна 59,2 і 66,4 проц.

Чорная дошка

Пакідаем на чорнай дошцы **Нараўлянскі, Лагойскі, Рэчыцкі, Клічаўскі, Бягомльскі, Дрысенскі, Горацкі, Чэрвеньскі і Слуцкі раёны.** Памянёныя раёны і на працягу чацьвертай пяцідзёнкі месячніка (з 25 чэрвеня да 1 ліпеня) ня ўжылі бальшавіцкіх мер да забесьпячэньня выкананьня пляну працгужудзелу насельніцтва.

І акрамя таго дадаткова заносім на чорную дошку:

Гомельскі раён—выканаў на 1 ліпеня гадавы плян выхаду фурманак на 1,3 проц. і рабсілы на 1,4 проц.;

Плешчаніцкі — адпаведна 2,8 проц. і 4,8 проц.; **Карлмянскі**—3 проц. і 2,5 проц.; **Лоеўскі**—7,8 проц. і 4,4 проц.; **Тураўскі**—4,7 проц. і 3 проц.; **Веткаўскі**—6,7 проц. і 7 проц.; **Койдакаўскі** — 3,9 проц. і 9,9 проц.;

Прэзыдыум Менскага ГПС аб суботніках дапамогі дарбудаўніцтву

Прэзыдыум Менскага Гарпрафсавету прыняў пастанову па пытаньні ўдзелу прафарганізацый у месячніку дарбудаўніцтва.

У пастанове адзначаецца, што за апошнія дні ёсьць рэзкае аслабленьне працоўнай дапамогі дарожнаму будаўніцтву з боку раду прафарганізацый. Тлумачыцца гэта тым, што работа па мабілізацыі мас аслабла.

Асабліва нездавальняюча стаіць справа па **гаркому саюзу работнікаў каапэрацыі і дзяржгандлю, па гаркому грамадзкага харчаваньня, працасьветы, мэдсанпрацы, групкому гарадзкіх прадпрыемстваў, ФЗК хлебазаводу, «Чырвоны тэкстыльшчык», швютачнай і інш.** Гэтыя прафарганізацыі недаацанілі важнасьць працдапамогі і ня здолелі скарыстаць ініцыятыву рабочых мас.

Прэзыдыум Менскага гарпрафсавету прапанаваў усім ФЗМ, ГК і рабачкомам дабіцца ў бліжэйшыя 2-3 дні рашучага пералому ў арганізацыі суботнікаў. Вызначан рад практычных мер у гэтай галіне.

Зьнімаюцца з чорнай дошкі

За павышэньне тэмпаў выкананьня пляну працгужудзелу вясковага насельніцтва ў дарбудаўніцтве на працягу 4-ай пяцідзёнкі (з 25 чэрвеня па 1 ліпеня) зьнімаецца з чорнай дошкі **Лёзьнянскі** раён. На 1 ліпеня ён выканаў гадавы плян па фурманках на 38,8 проц. і рабсіле на 25 проц. Папярэджваем, што лічбы ўсё-ж яўна нездавальняючыя. Райарганізацыі павінны яшчэ больш павысіць узятыя ў апошняй пяцідзёнцы тэмпы работы.

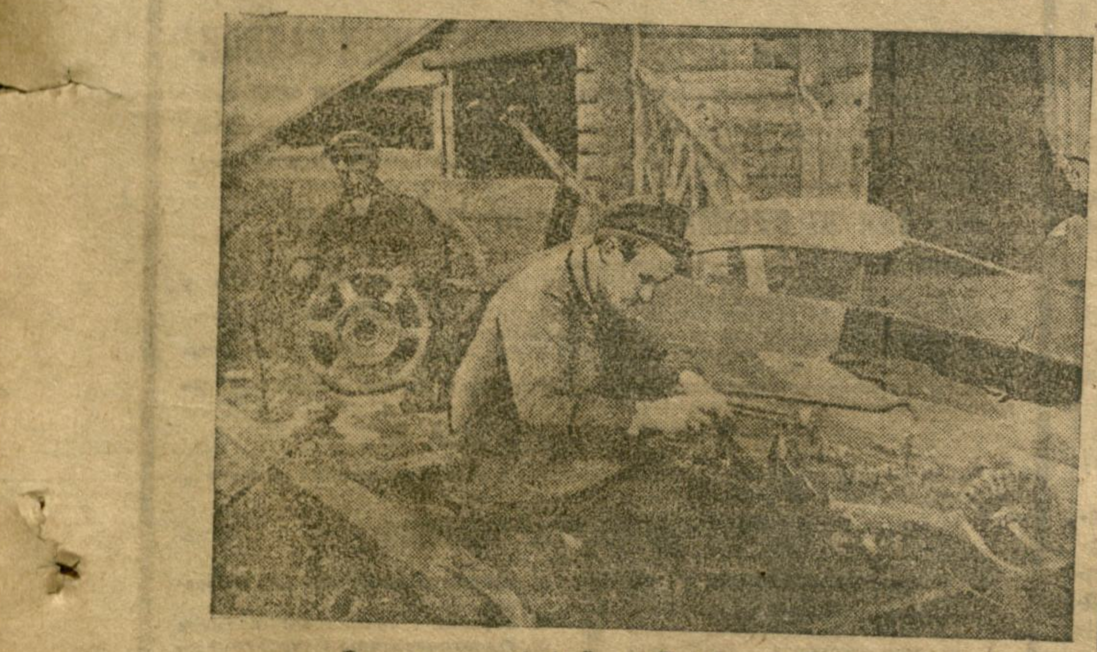

Рамонт жняяркі (саўгас «Рудабелка» Глускага раёну)

МТС павінны паказаць узор барацьбы за своечасовую ўборку ўраджаю

З дакладу ўпаўнаважанага Трактарацэнтру тав. Каршакевіча

Увосень 1930 г. у нас было арганізавана ўсяго 6 МТС. У 1931 г. — 27, а ў часе веснавой сяўбы г. г. на калгасных палёх працавала 56 МТС з трактарным паркам у 1.434 машыны.

Усё гэта паказвае на вялікія тэмпы мэханізацыі сацыялістычнага сэктару сельскай гаспадаркі.

Калі ў мінулым годзе кошт розных с.-г. машын і прычэпнага інвэнтару да трактараў складаў 8.462 тыс. руб., дык у гэтым годзе кошт гэтых машын дасягае 15.997 тыс. руб.

Мы маем наступныя кадры: 58 дырэктараў МТС, 234 загадчыкі вытворчых вучасткаў, 257 аграномаў, 234 мэханікі; 467 старэйшых трактарыстаў — брыгадзіраў і 6.300 вадзіцеляў машын.

Калі ў мінулым годзе МТС абслужыла толькі 1.870 калгасаў, дык у гэтым годзе колькасьць абслужаных калгасаў павялічылася да 2.680. Засеяна 485.000 га супроць 212.000 га мінулага году. Пасеўны плян выканан на 100 проц.

Далей тав. Каршакевіч спыняецца на тых буйнейшых недахопах, якія мелі месца ў рабоце МТС у часе пасеўнай кампаніі. Невыстарчальнае апэрацыйнае кіраўніцтва як Трактарацэнтру, так і дырэктараў МТС, невыстарчальная падрыхтаванасьць кадраў, нядобраякасны рамонт, існуючая абязьлічка не далі магчымасьці эфэктыўна скарыстаць увесь трактарны парк.

Нагляджаліся вялікія прастоі трактараў. Трактар у месяц працаваў ня больш 18-22 дзён. На трактары «Фардзон-пуцілавец» за 10-гадзінны рабочы дзень замест 1,8 га ўзьнімалі толькі 1,4 га, на трактары «Інтэрнацыянал» замест 3 га—2,7 га.

Мы павінны паставіць сабе баявую задачу — поўнасьцю скарыстаць у часе ўборачнай кампаніі ўсе наяўныя машыны. На сёньняшні дзень па нашай сыстэме ёсьць 600 малатарань, 236 трактарных касарак, 180 снопавязалак і больш 1.000 ільнацерабілак. Толькі падрыхтаваўшы своечасова кадры, ліквідаваўшы абязьлічку, кожная машына можа быць і павінна быць скарыстана поўнасьцю на ўборцы і малацьбе.

— Нядаўна,—гаворыць тав. Каршакевіч,—СНК вынес пастанову аб арганізацыі 34 новых МТС з тым, каб давесьці сетку МТС па БССР да 100. Значная колькасьць новых МТС павінна ўжо была прыступіць да работы, прымаць удзел ва ўборцы.

Аднак, райвыканкомы ня ўсюды садзейнічаюць хуткаму будаўніцтву новых МТС. Трэба, каб раённыя арганізацыі зараз-жа выказалі свае думкі, меркаваньні аб месцы пабудовы МТС, дапамаглі камплектаваць новыя МТС кадрамі. Без належнай і максымальнай дапамогі з боку РВК і мясцовых органаў, без дапамогі Наркамзему і Трактарацэнтру нам надзвычай цяжка будзе скончыць у вызначаны тэрмін будаўніцтва 34 новых МТС.

Веснавая сяўба 1932 г. паказала, што МТС сталі магутнымі вагарамі арганізацыйна - гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў. Задача ўсёй пралетарскай грамадзкасьці, усіх рабочых і інжынерна - тэхнічнага пэрсаналу станцый — дабіцца таго, каб у часе ўборачнай кампаніі МТС паказалі сапраўдны ўзор барацьбы за ўшчыльненыя тэрміны ўборкі, за давядзеньне страт да мінімуму.

Вячэрняе пасяджэньне 8 чэрвеня

Шырэй разгарнуць калгасны гандаль

З дакладу Наркамснаба БССР тав. Балціна

Вялізарнейшыя посьпехі сацыялістычнага будаўніцтва даюць нам поўную ўпэўненасьць у тым, што мы з посьпехам выканаем **тую асноўную задачу,** якая пастаўлена партыяй у другой пяцігодцы і заключаецца ў пабудове **бясклясавага грамадзтва.**

У сучасны момант для выкананьня вялізарных задач, высунутых партыяй, вялікую ролю набывае савецкі гандаль, у прыватнасьці калгасны гандаль, як адна з яго частак. Калі тав. **Ленін** кінуў лёзунг аб тым, што камуністы павінны навучыцца гандляваць, мы мелі 75 проц. удзельнай вагі прыватнага капіталу ў агульным таваразвароце краіны і толькі 25 проц. звароту рабіла каапэрацыя. На сёньняшні дзень прыватны гандаль займае ня больш 2 проц., у гуртовым гандлі, а каапэрацыя разам з дзяржгандлем займае ня менш 98 проц. Гэта значыць, што амаль 100 проц. гуртовага гандлю знаходзіцца ў руках дзяржаўных гандлюючых арганізацый і каапэрацыі і таму мы сёньня маем поўнае права гаварыць не аб гандлі наогул, а аб савецкім гандлі.

Разгортваньне савецкага гандлю зьяўляецца адной з самых важнейшых задач, якія стаяць перад нашай краінай на даным этапе сацыялістычнага будаўніцтва. Ад пасьпяховага вырашэньня гэтай задачы залежыць далейшае ўмацаваньне вытворчай і таварнай змычкі паміж горадам і вёскай, арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў, уздым вытворчай актыўнасьці калгасьнікаў, беднякоў і серадняков—аднаасобнікаў і стварэньне тым самым вялізарных дадатковых рэсурсаў для паляпшэньня рабочага снабжэньня.

Асноўны зьмест апошніх дырэктыў партыі і ўраду аб збожжа і мясазагатоўках і аб гандлі с.-г. прадуктамі заключаецца ў тым, каб палепшыць снабжэньне ўсяго працоўнага насельніцтва. Тут трэба падкрэсьліць адно месца з выступленьня тав. **Сталіна** на парадзе гаспадарнікаў.

«Рабочы цяпер ня тое, што раней. Цяперашні рабочы, наш савецкі рабочы хоча жыць з пакрыцьцём усіх сваіх матар'яльных і культурных патрэбнасьцяй і ў сэнсе харчовага забесьпячэньня, і ў сэнсе кватэр, і ў сэнсе забесьпячэньня культурных і ўсякіх іншых патрэбнасьцяй. Ён мае на гэта права і мы абавязаны забясьпечыць яму гэтыя ўмовы».

Пры выкананьні гэтых дырэктыў партыі, гэтых непасрэдных указаньняў правадыра, мы ня можам спыняцца толькі на тым, што рабілі год таму назад, калі мы адкрывалі закрытыя разьмеркавальнікі. Закрытыя разьмеркавальнікі зьяўляюцца толькі часовай мерай. Сёньня, калі мы маем магчымасьць на базе разгортваньня савецкага гандлю значна палепшыць рабочае снабжэньне, мы абавязаны ўсяк разгортваць таваразварот паміж горадам і вёскай.

Выключна вялікая ў гэтай справе роля гарсаветаў, райвыканкомаў і сельсаветаў. Кожны гарсавет, усе органы ўлады на мясцох павінны рашуча павярнуцца тварам да калгаснага гандлю і забясьпечыць практычнае яго разгортваньне. Тут неабходна ўлічваць усе мясцовыя асаблівасьці, сродкі кожнага калгасу, што ён можа даць, яго патрэбнасьці. Тут неабходна сачыць як працуе сельская каапэрацыя, неабходна ажыцьцяўляць штодзенны кантроль за работай каапэрацыі і дзяржгандлю. Гэта зьяўляецца адной з асноўных задач гарсавету, райвыканкому і сельсавету.

У галіне развіцьця савецкага гандлю, у прыватнасьці, калгаснага ёсьць ужо пэўныя станоўчыя вынікі. Узмацніўся прыток с.-г. прадуктаў на рынак. Адначасова з прытокам с.-г. прадукцыі на савецкія рынкі ўзмацніўся сустрэчны паток тавараў шырокага спажываньня ў вёску.

Аднак мы павінны падкрэсьліць яўную недаацэнку з боку раду арганізацый як цэнтральных, так і раённых, дырэктыў партыі і ўраду аб разгортваньні савецкага гандлю. Ёсьць факты непаваротлівасьці, нягібкасьці ў нашых апаратах. Нягібкасьць каапэрацыйнага і дзяржгандлёвага апарату вядзе да замарожваньня таваразвароту, перашкаджае развіцьцю савецкага гандлю. Апрача таго, наглядаюцца шматлікія выпадкі разбазарваньня тавараў, прызначаных для вёскі. Мы мелі многа выпадкаў, калі ў гарадох, а таксама ў раённых цэнтрах асядала вялікая частка прамтавараў, прызначаных для непасрэднага вытворцы сельска-гаспадарчай прадукцыі. Мы мелі выпадкі няправільнага завозу тавараў у мястэчкі, вылучаных непасрэдна для сельспажыўтаварыстваў.

Сёньня перад намі стаіць баявая задача—асноўную масу прамтавараў даставіць непасрэдна ў вёску, у сельспажыўтаварыства, у сельскую каапэрацыйную краму. Неабходна ўстанавіць кантроль і ўлік зьверху да нізу за ходам адгрузкі і прасоўваньнем тавараў.

Далей тав. **Балцін** пераходзіць да пытаньня аб арганізацыі савецкіх базараў. Ён падкрэсьлівае, што гарсаветы яшчэ далёка няпоўнасьцю выканалі дырэктыву ЦК КП(б)Б і СНК БССР аб арганізацыі базараў. Гарсаветы яшчэ ўсутыч не падыйшлі да гэтага пытаньня і лічаць, што базарамі, моў, павінен займацца толькі гарснаб. Пасобныя старшыні гарсаветаў і іх намесьнікі, работнікі гарсаветаў не займаюцца пытаньнямі будаўніцтва савецкіх базараў. На апошніх усё яшчэ наглядаецца антысанітарнае становішча, яны ня прыведзены ў культурны выгляд. Не наладжана яшчэ абслугоўваньне калгасьнікаў і аднаасобнікаў—беднякоў і серадняков, што прыяжджаюць на базары.

Апрача таго, у практыцы савецкага гандлю выяўлен рад скажэньняў праваапартуністычнага і «лявацкага» характару. Дагэтуль яшчэ ня зьнішчана практыка простага таваразбмену. Яркім прыкладам апартуністычнага скрыўленьня дырэктыў партыі зьяўляецца практыка Слуцкага пункту Белгандлю, які загатовіў, ці правільней абмяняў, с.-г. прадуктаў на 6.306 руб., а разбазарыў прамтавараў на 9.000 р. Такія-ж моманты ёсьць і ў рабоце некаторых іншых гандлюючых арганізацый, асабліва тых, якія праводзяць самазагатоўкі. Зразумела, што гэта практыка простага таваразбмену нічога агульнага з палітыкай нашай партыі ня мае і мы павінны змагацца з гэтым зьявішчам самым бязьлітасным чынам.

Мы мелі факты «лявацкіх» перагібаў пры арганізацыі калгасных базараў, грубага адміністраваньня і г. д. Так, у Барысаве на рынку паставілі прэйскурант з цэнамі, па якіх калгасьнікі павінны прадаваць прывезеныя імі прадукты. Калі-ж гэты факт быў выкрыт у друку, калі прытым адміністратарам напомнілі, што гандляваць на савецкім базары трэба па цэнах, якія складаюцца на рынку, дык яны паступілі інакш: склікалі калгасьнікаў на сход і з імі прабавалі дагаварыцца, па якіх цэнах яны будуць гандляваць. Гэты прыклад зьяўляецца яркім паказальнікам спроб устанавіць цэны адміністрацыйным парадкам.

За апошні час, асабліва за апошнія пяць месяцаў, наглядаецца зьніжэньне тэмпаў цэнтралізаваных загатовак. Так, за пяць месяцаў мы загатовілі толькі каля 40 проц. мяса, у параўнаньні з гэтым-жа пэрыядам мінулага году. Такі-ж малюнак недавыкананьня пляну мы маем па бульбе, малаку, птушцы і іншых прадуктах.

Тав. **Балцін** зьвяртае ўвагу членаў сэсіі старшынь сельсаветаў, старшынь райвыканкомаў на тое, што скарачэньне плянаў цэнтралізаваных загатовак асабліва востра ставіць пытаньне аб стопроцантным іх выкананьні. Асноўная задача — увязаць выкананьне плянаў цэнтралізаваных загатовак з далейшым разгортваньнем савецкага гандлю.

Наступнае важнейшае пытаньне ў справе мабілізацыі дадатковых рэсурсаў для далейшага паляпшэньня рабочага снабжэньня — зьяўляецца разгортваньне самазагатовак. У практычнай рабоце па разгортваньні самазагатовак ня зжыты яшчэ рад скажэньняў. Ёсьць выпадкі ў галіне мясазагатовак, калі паасобныя ўпаўнаважаныя ідуць у вёску і гавораць селяніну: «Навошта табе здаваць карову дзяржаве па таннай цане, аддай яе лепш мне па дарагой». Неабходна ўдарыць па падобных праяўленьнях «нэпманскага душка» ў практыцы паасобных гандлюючых арганізацый. Рад такіх скажэньняў мы мелі ў **Глускім, Койданаўскім і інш.** раёнах.

Неабходна падкрэсьліць таксама і факты ажыятажу пры самазагатоўках. Агенты на мясцох часта перабіваюць тавары адзін у другога. У адзін і той-жа раён, на адзін і той-жа рынак прыяжджаюць па 10-20 загатоўцаў, ствараюць ажыятаж, узьвінчваюць цэны. Зараз устанаўліваецца канвэнцыя паміж загатоўцамі. Трэба, каб райвыканкомы і сельсаветы на мясцох устанавілі кантроль над загатоўшчыкамі і патрабавалі дакладнага выкананьня канвэнцыйных дагавароў.

За апошні час на базарах зьявілася даволі значная колькасьць перакупшчыкаў-спэкулянтаў, дэзарганізуючых калгасны гандаль, але належнай барацьбы з імі не вядзецца. Карыстаючыся непаваротлівасьцю паасобных каапэратараў, невыстарчальна выразнай арганізацыяй калгасных базараў, перакупшчык і спэкулянт прабуе нажыцца за кошт працоўных. Нам неабходна ўзмацніць барацьбу з перакупшчыкамі і спэкулянтамі, выгнаць іх з савецкага базару.

Я думаю, што члены сэсіі ЦВК па звароце на месцы па-бальшавіцку возьмуцца за арганізацыю мас на выкананьне баявых дырэктыў нашай партыі і савецкай улады аб разгортваньні гандлю с.-г. прадуктамі.

РЫХТАВАЦЦА ДА СУСТРЭЧЫ ПРЫТОКУ ПЛОДАГАРОДНІНЫ ЗАРАЗ-ЖА

Бюракратычныя адгаворкі Фрыдлянскага

Пытаньне аб бесьперабойным снабжэньні працоўнага спажыўца плодагароднінай партыя і ўрад надаюць выключную ўвагу.

Зараз, калі гародніна ўжо пасьпела і пачала паступаць у пралетарскія цэнтры, ад каапэрацыйных і гандлюючых арганізацый патрабуецца максымум ініцыятывы і гібкасьці ў рабоце.

Шырокая пралетарская грамадзкасьць патрабуе і мае права патрабаваць ад загатоўчых і гандлюючых арганізацый штодзеннай інфармацыі яе аб ходзе загатовак і завозе плодагароднінны. Работнікі **Белкаапплодагароднінны** павінны вынікі сваёй работы ў справе выкананьня імі дырэктыў партыі і ўраду паказаць працоўнаму спажыўцу, не хаваць іх у «сакрэце».

Здавалася-б, што ў гэтым, у наладжаньні штодзеннай інфармацыі, павінны былі ў першую чаргу зацікавіцца самі работнікі Белкаапплодагароднінны. Што-ж мы маем у сапраўднасьці?

Вось ужо два тыдні, як «Зьвязда» дабіваецца ад Белкаапплодагароднінны наладзіць прадстаўленьне зводак аб завозе плодагароднінны ў буйнейшыя пралетарскія цэнтры Савецкай Беларусі (Менск, Гомель, Віцебск і інш.). Аднак, пакуль што наша спроба ня мае посьпеху. Работнікі Белкаапплодагароднінны ўвесь час імкнуцца вышукваць розныя «аб'ектыўныя» прычыны, якія па іх думцы павінны апраўдаць іх поўнейшую бездапаможнасьць, іх няўменьне або нежаданьне працаваць так, як гэтага патрабуюць інтарэсы справы.

Адказны па наладжаньні ўліку, справаздачнасьці і інфармацыі **тав. Фрыдлянскі** на наша катэгарычнае патрабаваньне прадстаўляць зводку аб завозе плодагароднінны пакуль што хоць-бы па Менску, пачаў разводзіць такую, з дазволу сказаць, філёзофію:

— Цэнтраплодагародніна мае магчымасьць прадстаўляць такую зводку ў «Праўду», таму, што ўвесь завоз плодагароднінны ў Маскву і Ленінград ідзе па чыгунцы, а ў нас толькі палова завозу прыпадае на чыгуначны транспарт, а астатні — на гужтранспарт. Увесь завоз плодагароднінны гужавым транспартам паступае непасрэдна ў ЗРК, якія, моў, зусім безадказна (?) адносяцца да статыстычнай справаздачнасьці...

І гэтым «аргумэнтам» тав. **Фрыдлянскі** сур'ёзна думае апраўдаць адсутнасьць апэрацыйнасьці ў рабоце і наладжаньне інфармацыі аб ходзе адной з важнейшых гаспадарча-палітычных кампаній.

Мы ўпэўнены, што партыйная арганізацыя Белплодагароднінны, прыме тэрміновыя захады да таго, каб інтарэсы пралетарскай грамадзкасьці ня былі пастаўлены ў выгаду бюракратычным элемэнтам.

С.

Забясьпечыць рабочых „Бальшавіка“ плодагароднінай

ЗРК «Бальшавік» пачаў падрыхтоўку да плодагароднай кампаніі са значным спазьненьнем—толькі ў другой палове чэрвеня.

Заключаныя ўмовы з 3-ма калгасамі на здачу апошнімі гародніны ЗРК «Бальшавік» не ўяўляюць сабой ніякай каштоўнасьці, бо яны ня маюць канкрэтнага зьместу, у іх ня ўказана колькі гародніны павінен даць ЗРК кожны калгас.

ЗРК яшчэ ня выявіў нават колькі гародніны патрабуецца для бесьперабойнага снабжэньня рабочых.

З тары патрэбна 500 мяшкоў і 300 бочак. Ёсьць толькі 200 мяшкоў і 100 бочак.

Да гэтага часу яшчэ ня шукаюць памяшканьня для хаваньня гародніны, а таксама для рамонту склепу, ня гледзячы на тое, што будаўнічы матар'ял ёсьць у выстарчальнай колькасьці.

ЗРК павінен адкрыць 2-3 крамы ў тых раёнах, дзе больш за ўсё сканцэнтраваны рабочыя заводу (пасёлак «Камінтэрн», Камароўка, Ляхаўка), Менкамгас у гэтым напрамку не аказвае дапамогі. Адкрыцьцё крам зацягваецца.

Яшчэ горш падрыхтавалася да плодагароднай кампаніі сталоўка заводу. Работнікі сталоўкі гэтай справай ня цікавяцца, не праяўляюць ніякай ініцыятывы.

Становішча ўскладняецца тым, што да гэтага часу яшчэ ня вырашана пытаньне ў чыім веданьні будзе знаходзіцца сталоўка «Бальшавіка»—Менкаапхарчу ці ЗРК.

ЗРК «Бальшавік» трэба безадкладна разгарнуць сапраўдную падрыхтоўку да плодагароднай кампаніі, адкрыць новыя крамы, падрыхтаваць тару і хаваньні для гародніны.

Нельга дапусьціць паўтарэньня практыкі мінулага году, калі ў выніку непаваротнасьці і безыніцыятыўнасьці работнікаў ЗРК рабочыя гарбарні адчувалі недахват гародніны.

Шамэс, Нэркін.

ЗА МЯЖОЙ

У навагрудзкай турме павесілі чатырох рэвалюцыйных сялян

ВІЛЬНЯ, 8. (Уласн. інф.). Абарона асуджаных на сьмерць навагрудзкіх сялян зьвярнулася да прэзыдэнта рэспублікі з просьбай аб «памілаваньні». ПРЭЗЫДЭНТ «ПАМІЛАВАЦЬ» АДМОВІЎСЯ.

Учора пад вечар у навагрудзкай турме прысуд быў выканан. Маладыя сяляне — Ян Бахар, Уладзімер Стасевіч, Александр Гаўраш і Александр Малец — ПАВЕШАНЫ.

У Навагрудку, ваколічных вёсках і па ўсёй Заходняй Беларусі — ВЯЛІЗАРНАЕ АБУРЭНЬНЕ. Акупанты непакояцца, што павешаньне «чатырох» выкліча новую хвалю сялянскіх выступленьняў, як адказ на расправу. ПАЛІЦЫЯ ПРЫВЕДЗЕНА Ў БАЯВУЮ ГАТОЎНАСЬЦЬ.

Кryвавае жніво акупантаў у Навагрудку

ВІЛЬНЯ, 7. (Уласн. інф.). «Зьвязда» ў № 142 за 26 чэрвеня паведамляла аб навагрудзкіх падзеях: аб салідарнай барацьбе сялян і аб «пацыфікацыі» раёнаў, ахопленых сялянскімі выступленьнямі.

Васьмёх арыштаваных сялян, якія пасьля баёў з паліцыяй прымушаны былі хавацца ў лясох,—**судзіў ваенна-палявы суд у Навагрудку.** Прозьвішчы падсудных: **Ян Бахар, Уладзімер Стасевіч, Мікадзім Бушко, Язэп Валенчукевіч, Хвёдар Дарашкевіч, Аляксандр Малец, Аляксандр Гаўраш і Ян Капытко. Усе яны—сяляне Навагрудзкага павету, маладыя людзі ад 18 да 26 гадоў.**

Працэс распачаўся 4-га лютага і адбываўся тры дні. Акт абвінавачваньня, прад'яўлены сялянам—гэта самая подлая, самая цынічная **правакацыя,** якую толькі можна сабе ўявіць.

Падсудных абвінавачвалі ў «крымінальных злачынствах», у «бандытызме» і нават у «пакражах» па тэрыторыі Любчанскай, Гарадзечанскай і Нягневіцкай гмін. Каб зразумець усю нагласьць майстроў «вешальных спраў», трэба ведаць, што большасьць падсудных сялян **карысталася ў ваколіцы пашанай і аўтарытэтам.**

Падсудныя да віны ня прызналіся.

6-га ліпеня быў вынесен прысуд. На падставе яго **ЯН БАХАР, УЛАДЗІМЕР СТАСЕВІЧ, АЛЯКСАНДР ГАЎРАШ І АЛЯКСАНДР МАЛЕЦ АСУДЖАНЫ НА СЬМЕРЦЬ ПРАЗ ПАВЕШАНЬНЕ. ЯЗЭП ВАЛЕНЧУКЕВІЧ, ХВЕДАР ДАРАШКЕВІЧ І МІКОДЗІМ БУШКО АСУДЖАНЫ НА ВЕЧНУЮ КАТАРГУ.** Справа апошняга падсуднага—**Яна Капытко**—перадана на разгляд звычайнаму акруговаму суду.

На гэты раз акупанты адмовіліся ад свайго ўлюбёнага матыву—«шпіянажу на карысьць СССР». Драконаўскі прысуд вынесен сялянскай моладзі за «бандытызм», **гэта значыць за ўдзел у тых магутных выступленьнях навагрудзкіх сялян, за тую рэвалюцыйную барацьбу, якая разгарнулася вясной бягучага году ў Навагрудзкім павеце.**

Мэта і палітычнае значэньне прысуду—відавочны. **Вешаньнем сялян за антыакупацыйную барацьбу, за адпор карным экспэдыцыям—польскі фашызм хоча стрымаць нарастаючую хвалю рэвалюцыйных сялянскіх выступленьняў.**

Дарэмныя патугі! Сялянскія масы Заходняй Беларусі, даведзеныя палітыкай акупантаў да руіны, грозна падымаюцца пад гэгемоніяй пралетарыяту, пад кіраўніцтвам кампартыі, на барацьбу з дыктатурай голаду, тэрору і вайны. **Лесам шыбеніц, тысячамі год катаргі ня стрымаць рэвалюцыі!**

На замахі на галодную зарплату рабочыя адказваюць італьянскай забастоўкай

ВАРШАВА. Амаль ва ўсіх галінах польскай прамысловасьці адбываюцца **новыя масавыя скарачэньні і замахі на галодную зарплату.** У радзе верхне-сілезкіх прадпрыемстваў з 1 ліпеня звольнена звыш 1.000 чал. кантэрскага і адміністрацыйнага пэрсаналу. 12 ліпеня закрываецца **апошняя з буйных каменавугальных капальняў у Катовіцах «Фэрдынанд»,** выкідваецца на вуліцу **2.000 рабочых. У Дамброве** закрыт вялікі мэталічны завод Фіцнэра і Гампэра. У Лодзінскім раёне закрыта некалькі тэкстыльных прадпрыемстваў. У гэтым-жа раёне выбухнула частковая забастоўка ў трыкатажнай прамысловасьці. Забастоўка ахапіла сярэднія і дробныя прадпрыемствы. Бастуе больш **4.000 рабочых.**

У канцы чэрвеня выбухнула італьянская забастоўка супроць зьніжэньня дзенных расцэнак на мэталюргічным заводзе **«Фальва».** (Верхняя Сілезія). Рабочыя не пакідалі заводу, каб не дазволіць прадпрыемцам зьвярнуцца за дапамогай да штрэйкбрэхэраў. Калі па прапанове дырэкцыі паліцыя прабавала гвалтам выгнаць рабочых з заводу, бастуючыя аказалі супраціўленьне. У рэзультаце сутычкі былі забіты фабрычны інспэктар, а таксама два паліцэйскія агенты.

На фабрыцы **Гільдчынскага** ў гор. Заверце ўжо больш 10 дзён рабочыя праводзяць італьянскую забастоўку і не пакідаюць фабрычнага будынку. 27 чэрвеня зрабіўся асаджанай крэпасьцю буйны варшаўскі мэталязавод **«Пэркун»,** які выконвае ваенныя заказы. Гэты завод, ня гледзячы на вялізарныя прыбыткі, сыстэматычна затрымлівае разьлікі з рабочымі. Рабочыя праводзяць італьянскую забастоўку.

Да адкрыцьця польскага дзяржаўнага тэатру

На фронце сацыялістычнага будаўніцтва пралетарыят БССР здолеў з посьпехам выканаць справу пабудовы яшчэ аднэй культурнай адзінкі.

У дзень 12 гадавіны вызваленьня БССР ад белапалякаў—пралетарыят Менску сьвяткуе адкрыцьцё новапабудаванага тэатру. Гэта-ж зьяўляецца сьвятам пралетарыяту ўсяго СССР.

Прэзыдыум ЦП працмастацтва ўпэўнен, што польскі дзяржаўны тэатр БССР, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, на падставе няўхільнага правядзеньня генэральнай лініі партыі здолее ажыцьцявіць на справе ленінскую нацыянальную палітыку, стаўшы моцнай культурнай адзінкай і дапаможнікам у выхаваньні шырокіх польскіх працоўных мас БССР.

Няхай жыве камуністычная партыя, пад кіраўніцтвам якой пралетарыят БССР пойдзе да далейшых перамог!

Няхай жыве ленінская нацыянальная палітыка!

Няхай жыве мастацтва нацыянальнае па форме і пралетарскае па зьмесьце!

Няхай жыве польскі дзяржаўны тэатр БССР!

Прэзыдыум ЦП Белпрацмастацтва.

Польскі дзяржаўны савецкі тэатр

10 ліпеня ў Менску адбудзецца ўрачыстае адкрыцьцё дзяржаўнага польскага тэатру імя 11 ліпеня ў новым памяшканьні на Савецкай вуліцы № 29, перабудаваным з былога касьцёлу.

Касьцёл праз дзесяткі год пашыраў забабоны і адсталасьць сярод працоўнага польскага насельніцтва, імкнучыся ўтрымаць яго ў паслухмянасьці і ў пакоры перад памешчыкамі і капіталістамі.

Пасьля Кастрычніцкай рэвалюцыі ксяндзы гэтага касьцёлу ўвесь час праводзілі контр-рэвалюцыйную работу.

Польскія працоўныя масы Менску яшчэ ў 1921 годзе патрабавалі аддаць касьцёл пад клюб. Але тады ксяндзы мабілізавалі ўсе свае сілы, каб працістаяць патрабаваньню мас.

Пераможнае будаўніцтва сацыялізму нанесла зьнішчальны ўдар рэлігійным забабонам і адкрыла масам вочы на контр-рэвалюцыйную ролю рэлігіі, якая стрымлівае і супроцьставіць сябе рэвалюцыйнаму наступленьню. Вялізарны рост сацыялістычнай культуры ва ўмовах дыктатуры пралетарыяту паставіў новыя патрабаваньні. У 1930 годзе па ініцыятыве рабочых-палякаў г. Менску зноў пачалася масавая кампанія за забраньне касьцёльнага будынку пад культурна-асьветную ўстанову. На працягу параўнаўча кароткага пэрыяду працоўныя палякі палажылі па лістох з патрабаваньнем аддачы касьцёлу каля 5.000 подпісаў, а таксама пачалі збор сродкаў на перабудову касьцёлу. Лісты гэтыя былі перададзены гарсавету. Падпісная кампанія ішла далей.

У верасьні 1931 г. Менскі гарсавет, пасьля новых масавых патрабаваньняў працоўных палякаў, выконваючы волю шырокіх мас польскага працоўнага насельніцтва Менску і ваколіц, пастанавіў аддаць будынак касьцёлу пад культурную ўстанову.

Зараз заканчваецца перабудова касьцёльнага будынку пад памяшканьне польскага тэатру. Заля і амфітэатр новага тэатру маюць 650 месц. Тэатр мае вялікае файе, шмат пакояў для гардэробу, буфэту і інш.. Кошт перабудовы складае некалькі дзесяткаў тысяч рублёў.

10 ліпеня—урачыстае адкрыцьцё тэатру. 11 ліпеня ў новай залі пачнуцца гастролі польскага дзяржаўнага тэатру УССР.

Г.

Фашысцкая газэта „Ніхон" заклікае да вайны з СССР

ТОКІЁ, 8. **(Уласн. інфармацыя «Праўды»).** Фашысцкая газэта **«Ніхон»,** якая зьвязана з агрэсыўнымі коламі такійскай ваеншчыны, далей друкуе артыкул **з адкрытым заклікам да вайны супроць СССР.** Пасьля выступленьня «экспэрта па рускіх справах» Камаіці, з адказам яму выступае нейкі **Агава Умпэй.**

«Некалькі год таму назад,—заяўляе ён,—мы ня раз папярэджвалі японцаў **аб тым,** што іх абавязак заключаецца ў заваяваньні шырокай тэрыторыі, якая зьяўляецца працягам Карэі, і ў піянэрстве ў справе культурнага будаўніцтва Амура...»

«Слухаючы ваш заклік пан Камаіці, мы адчуваем крайнюю дасаду. Замест таго, каб прапанаваць у дыплёматычным парадку **аказаць дапамогу ў справе ўстанаўленьня самастойнасьці Сібіры, вам належыла-бы падкрэсьліць неабходнасьць захвату ўсходняй часткі Сібіры шляхам абвяшчэньня вайны СССР,** выходзячы з ваеннага саюзу Японіі з Манчжурыяй, які немінуча будзе заключан пасьля прызнаньня Японіяй апошняй.

Апрача таго вы не паказалі на тую акалічнасьць, што японцам неабходна быць гатовымі да **аказаньня ўзмоцненай дапамогі белагвардзейцам...** Пан Агава хоча падвесьці «гістарычны» фундамант пад абвяшчэньне вайны СССР для захвату Сібіры. Ён піша: «Японцам ня трэба забываць, што ёсьць гістарычныя матар'ялы, якія паказваюць на тое, што Сахалін і Камчатка калісьці былі японскімі, а большая частка Сібіры належала кітайскай дынастыі Цын».

«Угрунтаваўшы» прычыны абвяшчэньня вайны СССР, аўтар ў заключэньне папракае японскую дыплёматыю ў маўчаньні па гэтым пытаньні, паказваючы, што «ліквідацыя дзябальскага воблака будзе зроблена з такой шпаркасьцю, пры якой пяруп і маланка агнушаць, не даючы магчымасьці прадпрыняць меры да абароны». «Пад пахмурным небам дажджлівага сэзону мы чакаем першай бліску маланкі».

ДЭМАНСТРАЦЫЯ ФАШЫСЦКіХ СІЛ У ПРАЗЕ

ПРАГА, 7. Чарговы дзень «сакольскага зьлёту» ў Празе быў **нагляднай дэманстрацыяй ваеннага характару і ролі сакольскай арганізацыі ў падрыхтоўцы вайны.** Раніцою адбылася вулічная дэманстрацыя «сокалаў», у якой узялі ўдзел 58 тыс. «сокалаў» з Чэха-Славакіі і 6 тыс. «сокалаў» з іншых краін. У дэманстрацыі прынялі таксама ўдзел белагвардзейскія «сокалы», якія маршыравалі пад сьцягам царскай Расіі. На чале чэскіх «сокалаў» маршыравалі прэм'ер-міністар Чэха-Славакіі і міністар унутраных спраў.

Да «сокалаў» зьвярнуўся з прамовай бургамістр г. Прагі чэскі нацыянал-сацыяліст **Бакса,** заклікаючы іх да барацьбы супроць усіх «мяцежных элемэнтаў». У той-жа дзень пасьля абеду ў прысутнасьці 150 тыс. гледачоў адбыліся ваенныя практыкаваньні вайсковых часьцей дзяржаў Малой Антанты. Як і напярэдадні, трыбуна для ганаровых гасьцей была ўпрыгожана сьцягамі дзяржаў, ваенна-спартыўныя арганізацыі якіх прымаюць удзел у зьлёце. Сярод сьцягоў таксама сьцяг царскай Расіі. На стадыёне ад югаслаўскай арміі выступалі пяхотныя часьці, ад румынскай арміі выступала ваенная акадэмія, каралеўская гвардыя, грэнадэрскія пяхотныя і морскія часьці, кожная ў складзе 300 чал.

З чэха-славацкіх часьцей выступала 26 пяхотных рот, 6 артылерыйскіх батарэй, адзін эскадрон кавалерыі, 4 брыгады горнай артылерыі і 80 самалётаў.

Часьці парыскай дывізіі выехалі на стадыён у поўным узбраеньні, а на самым стадыёне быў прадэманстраваны штыхавы бой, кіданьне ручных гранат і стральба па мішэні. Ва ўсіх гэтых практыкаваньнях побач з вайсковымі часьцямі прынялі ўдзел таксама «сокалы» і легіянэры, што яшчэ больш падкрэсьліла ролю гэтых «спартсмэнаў». Дзень скончыўся парадам усіх прысутных на стадыёне ваенных часьцей і «сакольскай» кавалерыі. Парад прымаў прэзыдэнт Чэха-Славакіі і вайсковы міністар **Вішкоўскі.**

Урад фон-Папэна падрыхтоўвае забарону кампартыі

БЭРЛІН, 8. **«Ротэ фанэ»** пацьвярджае паведамленьне «Дармундэр генэральанцэйтунг» і «Дэр Дэйчэ» аб плянах абвяшчэньня кампартыі па-за законам у сувязі з меркаваным устанаўленьнем ваеннай дыктатуры.

«Ротэ фанэ», дапаўняючы гэтыя выкрыцьці, піша, што ў выпадку, калі выбары ў рэйхстаг не забясьпечаць большасьці ўраду фон-Папэна, мяркуецца распусьціць таксама і новы рэйхстаг і правесьці выбары ва ўстаноўчы сойм, які скасаваў бы Вэймарскую канстытуцыю і прыняў бы новую канстытуцыю, якая прадугледжвае злучэньне верхняй палаты тайнага савету і інш. прылад ваеннай дыктатуры. Згодна гэтага пляну пры выбарах ва ўстаноўчы сойм будзе поўнасьцю выключан удзел кампартыі, абвяшчэньне якой па-за законам урад спадзяецца часова правесьці да гэтага. Існуе намер—да перавыбараў у рэйхстаг абвясьціць стан аблогі ў такой форме, каб ён не ўскладняў дзейнасьці штурмавых атрадаў нацыянал-сацыялістаў і разам з тым поўнасьцю задушыў прадвыбарчую кампанію кампартыі.

Згода па рэпарацыйным пытаньні дасягнута

ЛЕЗАНА, 8. Сёньня ў 2 гадзіны дня пасьля чарговага спатканьня Эрыё, Макдональда і фон-Папэна было абвешчана прадстаўніком друку, што **згода па рэпарацыйным пытаньні дасягнута.** Эрыё заявіў прадстаўнікам прэсы, што згода адбылася без палітычных умоў, але застаецца яшчэ ўрэгуляваць другарадныя дэталі.

Як паведамляюць з пэўных крыніц, згода прадугледжвае заключны плацёж Германіяй у разьмеры **3 млрд. марак.** Прычым, на гэту суму павінны быць выпушчаны аблігацыі. Тэрмін разьмяшчэньня аблігацый на рынку—**15 год,** з агульным тэрмінам пагашэньня ўсяго плацяжу **ў 37 год.**

Да згоды будзе дадана палітычная дэкларацыя вельмі агульнага характару.

СУПРОЦЬ ГОЛАДУ, ВАЙНЫ І ФАШЫЗМУ

Адозва ЦК замежных кампартый

БЭРЛІН, 5. У «Ротэ фанэ» надрукавана адозва цэнтральных камітэтаў кампартый **Германіі, Францыі, Англіі, Чэха-Славакіі, Польшчы, Румыніі, Італіі і ПАЗШ** да міжнароднага антываеннага дня 1 жніўня, у якой гаворыцца:

«Ніколі яшчэ за 14 год, якія мінулі пасьля сканчэньня сусьветнай вайны, небясьпека яшчэ большай сусьветнай вайны ня была настолькі вялікай, як у гэтыя месяцы. Капіталізм, патрасёны сусьветным эканамічным крызісам у сваіх самых моцных пазыцыях, робіць распачлівыя спробы знайсьці пры дапамозе ўнутранай і замежнай вайны выхад з крызісу. Унутраная вайна—гэта грамадзянская вайна супроць пралетарыяту: капіталістычнае наступленьне, грабежніцтва зарплаты, скарачэньне дапамогі, зьніжэньне сацыяльных расходаў, прыдушэньне забастовак, клясавая юстыцыя, фашысцкі тэрор.

Замежная вайна—гэта імпэрыялістычная вайна супроць Кітаю, прыдушэньне прыгнечаных народаў, што змагаюцца за сваю нацыянальную свабоду, гэта, перш за ўсё, ваенныя правакацыі супроць СССР, гэта непасрэдная падрыхтоўка новай імпэрыялістычнай сусьветнай бойні.

Цынічнае жульніцтва капіталістычных урадаў з іх «раззбройваючымі» і «мірнымі» канфэрэнцыямі ўсё больш відавочна выкрываецца як бессаромнае ашуканства. Замест раззбраеньня ва ўсіх капіталістычных краінах ліхаманкава ўзбройваюцца і робяцца пачатковыя падрыхтаваньні да новай імпэрыялістычнай вайны.

У авангардзе паклёпніцкай кампаніі супроць Савецкага саюзу і супроць рэвалюцыйнага пралетарыяту ўсіх краін стаяць правадыры другога і амстэрдамскага інтэрнацыяналаў. Двуліцая адозва II Інтэрнацыяналу супроць вайны і інтэрвэнцыянісцкай небясьпекі ў сапраўднасьці зьяўляецца толькі спробай Вандэрвэльдэ, Блюма, Адлера, Гендэрсона, Вэльса і кампаніі замаскаваць свой удзел у антысавецкай вайне.

Нельга змагацца супроць імпэрыялістычнай вайны, калі аднačасова прадастаўляюць імпэрыялістам сродкі да ўзбраеньняў.

Барацьба супроць імпэрыялістычнай вайны ня можа весьціся пры дапамозе папяровых рэзалюцый, пры дапамозе ўрачыстых і двуліцых запэўненьняў аб імкненьні да міру; барацьба можа весьціся толькі шляхам рэвалюцыйнага змаганьня рабочай клясы ў саюзе з прыгнечанымі народамі ўсяго сьвету.

Пераможная барацьба супроць вайны на абарону Савецкага саюзу патрабуе адзінага рэвалюцыйнага фронту барацьбы ўсіх працоўных».

Адозва канчаецца заклікам да працоўных мас усіх капіталістычных, каляніяльных і паўкаляніяльных краін —напераком усім перашкодам стварыць адзіны фронт барацьбы супроць голаду, галечы, супроць фашызму, барацьбы за перамогу сацыялізму, за вызваленьне ад нацыянальнага і сацыяльнага ўціску ўсіх народаў, за абарону СССР, за ўзмацненьне барацьбы супроць падрыхтаваньняў да вайны.

БЯЗ УЛІКУ НЯ МОЖА БЫЦЬ АПЭРАЦЫЙНАГА КІРАЎНІЦТВА

СНК СССР і ЦК УсеКП(б) у пастанове «аб уборачнай кампаніі 1932 году» патрабуе ад рэспубліканскіх арганізацый канкрэтнага апэрацыйнага кіраўніцтва раёнамі, ад раённых арганізацый —сельсаветамі, калгасамі, саўгасамі.

Для наладжаньня апэрацыйнасьці ў кіраўніцтве, канкрэтнасьці ў рабоце трэба вывучаць і добра ведаць становішча месц, іх вопыт работы, дадатныя і адмоўныя бакі. І тут справа ўліку адыгрывае выключнае значэньне. Бяз уліку ня можа быць сапраўднага канкрэтнага апэрацыйнага кіраўніцтва.

Зараз надыходзіць уборачная кампанія. Аднačасова перад раённымі арганізацыямі паўстаюць важнейшыя задачы, як складаньне пляну загатовак, своечасовая здача (продаж) дзяржаве таварнай прадукцыі, складаньне збожжа-фуражных балянсаў для саўгасаў і калгасаў, разьмеркаваньне даходаў па працаднёх і г. д.

Таму, перад намі з усёй вострасьцю паўстае задача—**наладзіць дасканалы ўлік пасеўных плошчай, улічыць сапраўдную ўраджайнасьць усіх культур.** Пры правільнай пастаноўцы ўліку як ў люстры будзе адбівацца эканамічнае становішча кожнага раёну, калгасу, саўгасу і паселішча. Пры правільным уліку—будзе правільнае пляваньне, можна будзе пазбегнуць паасобных памылак, якія назіраліся пры правядзеньні гаспадарча-палітычных кампаній у мінулым годзе.

Між тым да сёньняшняга дня яшчэ няма заключнай справаздачнасьці па пасеўных плошчах, зусім дрэнна на месцах праводзіцца ўлік ураджайнасьці. Раённыя арганізацыі недаацэньваюць улік, як важнейшай задачы сёньняшняга дня.

У пастанове ЦК і СНК ад 5 лютага ясна і выразна запісана: «установіць самы строгі ўлік ураджаю». Для гэтага патрэбна не балавыя ацэнкі, ня весткі «добраахвотных карэспандэнтаў». Мы павінны справу ўліку ўраджайнасьці паставіць так, каб у гэтым годзе адзіным карэспандэнтам зьяўляўся сельсавет, калгас, саўгас. Яны павінны даваць весткі: колькі цэнтн. з га будзе сабрана ўраджаю па кожнай культуры.

Згодна пастановы СНК СССР і БССР у раёнах павінны быць арганізаваны раённыя вучотна-кантрольныя камісіі. Гэтыя камісіі даюць ацэнку матар'ялаў аб пасеўных плошчах і ўраджайнасьці, якія паступаюць ад калгасаў, саўгасаў і паселішч.

Для ацэнкі ўраджаю ўстаноўлены тры крытэрыя. Папярэдняя экспэртызная ацэнка (з 10 чэрвеня па 10 ліпеня), пробны абмалот, які праводзіцца па ўсіх саўгасах і ня менш чым па 10 калгасах кожнага раёну і нарэшце ўлік біялёгічнага ўраджаю. (улік ураджаю на полі), у часе поўнай сьпеласьці збожжавых культур.

На жаль ня ўсе раённыя арганізацыі зразумелі важнасьць уліку, ня ўсе раёны арганізавалі вучотна-кантрольныя камісіі, а ў **Асьвейскім, Быхаўскім, Гарадоцкім** і **Капыльскім** раёнах не арганізавана нават інспэктура наргасуліку.

Так далей працаваць нельга. Толькі маючы верную актуальную лічбу, асьветленую правільным эканамічным аналізам, мы зможам, ўнікнуўшы памылак, своечасова правесьці збожжазагатоўкі і разьмеркаваньне даходаў па працаднёх.

Мабілізаваць на правільную пастаноўку ўліку ўраджайнасьці шырокія колы грамадзкасьці, рашуча змагацца з недаацэнкай гэтай важнейшай справы—баявая задача дня ўсіх партыйных і савецкіх арганізацый.

У. Стракоўскі.

Апошнія весткі з фронту індустрыялізацыі

У Яраслаўлі пушчан першы ў сьвеце завод сынтэтычнага каўчука

7-га ліпеня сацыялістычная прамысловасьць СССР атрымала новую вялізарную перамогу. У Яраслаўлі на беразе Волгі ў цэхах пабудаванага ў рэкордны тэрмін заводу сынтэтычнага каўчука атрымана першая прадукцыя.

А 4-й гадзіне раніцы з балону вынуты першыя 4 кгр. сынтэтычнага каўчука. Каўчук добры па выглядзе і па якасьці і ня ўступае бразільскаму. Поўнасьцю апраўдаліся словы тав. Сталіна: «У нас ёсьць усё, апрача хіба каўчука. Але праз год-два і каўчук будзем мець у сваім распараджэньні».

Пасьпяховы выпуск першай партыі каўчука зрабіў на заводзе вялізарнае ўражаньне. У апошнія тыдні ўвесь калектыў заводу, а ў першую чаргу інжынэрна - тэхнічны пэрсанал, працаваў літаральна ня выходзячы з цэху па некалькі сутак.

Уступіла ў строй новая магутная капальня Чалябкопяй

ЧАЛЯБІНСК. На Чалябкопях уведзена ў эксплёатацыю першая чарга магутнай капальні № 4-6. На мітынгу з прычыны пуску першай чаргі капальні рабочыя Шахбуду абавязаліся да 1 кастрычніка г. г. пусьціць капальню на поўную магутнасьць. Капальня № 4-6 пры поўнай магутнасьці будзе даваць 900 тыс. тон вугалю ў год. Гэта будзе найбольш магутная капальня на Урале.

Сельгасмашыны

За 2 ліпеня завод «ГОМСЕЛЬМАШ» выпусьціў 30 сіласарэзак «Папэк», што складае 125 проц. дзеннага заданьня, 11 сячкарань — 70 проц. і 4 канюшынасартоўкі, або 100 проц. пляну.

3 ліпеня выраблена 30 сіласарэзак «Папэк», што дае 125 проц. пляну, 15 сячкарань — 94 проц. і 4 канюшынасартоўкі — 100 проц. дзеннай праграмы.

**

Па заводзе «ЧЫРВОНЫ МЭТАЛІСТ» чэрвеньскі плян выканан на 51,9 проц., што ў цэнасным азначэньні складае суму 206.400 руб.

Выпушчана 35 плугоў «Эбэргарда», 220 карнярэзак, 213 макухадрабілак, 319 бульбакапалак і 56 барон «Зіг-Заг». Апрача гэтага, зроблена запасных частак на 2.010 руб.

Папера

За 3 ліпеня Добруская фабрыка «Герой працы» дала 46,3 тоны паперы, што складае 48 проц. за дзень.

4 ліпеня выпушчана паперы 60 тон, або 62 проц. заданьня.

**

Па фабрыцы «СПАРТАК» дзеннае заданьне за 3 ліпеня выканана на 89,4 проц. Выпушчана паперы 22,8 тоны.

Выпуск паперы за 4 ліпеня склаў 15,25 тон, або 82,8 проц. праграмы.

Адказны рэдактар М. ГАРЫН.

КІНО „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА"

Ад нядзелі, 10 ліпеня

НОВЫ МАСТАЦКІ ФІЛЬМ

ВЫТВОРЧАСЬЦІ БЕЛДЗЯРЖКІНО

ХТО ЯНА

(Вораг каля парогу)

драма ў 7 частках.

Рэж. Л. Анціпалоўскі.

Апэр. Рагоўскі.

У гал. ролі Е. ЯГОРАВА.

Звыш праграмы кіно-хроніка Саюзкіно.

ШТОДЗЕННА 4 СЭАНСЫ.

Пачатак у 6, 7-30, 9 і 10-30.

КАСА—ад 4 гадзін.

ДЗЕЦІ Ў КІНО НЕ ДАПУСКАЮЦЦА.

Кіно „ПРАЛЕТАРЫ"

СЁНЬНЯ

заслужаны артыст рэспублікі Н. Н. ХАДОТАЎ

у мастацкім фільме

АСАБІСТАЯ СПРАВА

ў 6 частках.

ЗВЫШ ПРАГРАМЫ

хроніка САЮЗКІНО.

Сёньня, 10 ліпеня у 8 гадз. веч., у клюбе імя Сталіна адбудзецца

вечар,

прысьвечаны 12-годзьдзю вызваленьня Беларусі ад белапалякаў.

Пасьля дакладу—мастацкая частка. Запрашаюцца рабочыя харчовых прадпрыемстваў.

ЦП САЮЗУ МХІП.
ЦП САЮЗУ МЯСАРЫБНІКАЎ.
ЦП САЮЗУ СЕЛЬПРАЦ.

ПУБЛІКАЦЫІ аб згубе дакумантаў у газэце „ЗЬВЯЗДА" НЯ ПРЫМАЮЦЦА.

Просьба грашовых пераводаў для апублікаваньня дакумантаў у „ЗЬВЯЗДУ" НЕ ПАСЫЛАЦЬ.

Кіно „ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ"

Сёньня, 10 ліпеня і штодзенна

Новы мастацкі фільм вытворчасьці трэсту Белдзяржкіно аб'яднаньня Саюзкіно

ГЭНАР

Сцэнары Л. ЗАЛКІНДА.
Рэж. М. АВЕРБАХ.
Апэр. С. ФАЙМАН.

У гал. ролях: Н. Мічурын, Р. Сьвярдлова, В. Чумачэнка, Кудраўцаў, Эміль Галь, Н. Асадчы.

ЗВЫШ ПРАГРАМЫ

кіно-хроніка САЮЗКІНО.

Кіно СПАРТАК

з 10-га ліпеня

МАСТАЦКІ ФІЛЬМ

ЛЯСНАЯ БЫЛЬ

Драма ў 8 частках.

Штодзенна 4 сэансы.

Пачатак 1-га—у 6 гадз.,
2-га—у 7 г. 45 м.
3-га—у 9 г. 30 м.
4-га—11 г. —

КАСА З 5 ГАДЗ.

13-га ліпеня 6 гадз. вечара у летнім тэатры „Прафінтэрн"

МОПР-АКТЫЎ на інтэрнацыянальны зьлёт для заключэньня сацумоў.

Прыбывае дэлегацыя ЦК МОПР УССР і Харкаўскага ГК МОПР'у.

Цэнтральны Камітэт і Менскі Гарадзкі Камітэт МОПР'у арганізуюць ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНЫ ЗЬЛЁТ МОПРАЎЦАЎ, прысьвечаны заключэньню сацумоў з ЦК МОПР'у УССР і Харкаўскім ГК МОПР'у на лепшую падрыхтоўку да 10-цігодзьдзя МОПР'у і сусьветнага кангрэсу МОПР.

Пасьля дакладу і заключэньня сацумоў—вялікая мастацкая частка сіламі „Мюзік-Хол".

Ячэйкі МОПР'у атрымліваюць білеты ў ГК МОПР'у штодзенна з 10 да 3-х і з 7 да 9 гадз. вечара.

У мэтах выяўленьня патрэбнасьці ўсёй народнай гаспадаркі на 1933 г. і складаньня балянсу разьмеркаваньня электрапрадукцыі вытворчасьці заводаў „ВЭО" на 1933 г.

„ВЭО" (Москва-Центр, Армянский № 6, Коммерческое управление) „ВЭО"

ПРЫСТУПІЛА ДА ПРЫЁМУ АДПАВЕДНЫХ ЗАЯВАК.

ПРЫЁМ ЗАЯВАК БУДЗЕ ПРАВОДЗІЦЦА ДА 15-га ЛІПЕНЯ 1932 г.

Усе арганізацыі, якія не прадставілі заявак да ўказанага тэрміну, у разьмеркаваньне прадукцыі вытворчасьці 1933 г. ня ўвойдуць.

Водпуск вырабаў вытворчасьці 1933 г. будзе праводзіцца толькі ў межах фонду па балянсе разьмеркаваньня на 1933 год.

ЗАЯЎКІ ПРЫМАЮЦЦА „ВЭО" ТОЛЬКІ АД:

1. АБ'ЯДНАНЬНЯЎ САЮЗНАГА ЗНАЧЭНЬНЯ.
2. САМАСТОЙНЫХ ТРЭСТАЎ САЮЗНАГА ЗНАЧЭНЬНЯ, ЯКІЯ НЕ ЎВАХОДЗЯЦЬ У аб'яднаньні саюзнага значэньня.
3. САМАСТОЙНЫХ ЗВЫШУДАРНЫХ І ЎДАРНЫХ БУДАЎНІЦТВАЎ, якія не ўваходзяць у аб'яднаньні і трэсты саюзнага значэньня.
4. НАРКАМАТАЎ САЮЗНЫХ РЭСПУБЛІК, якія даюць зводную заяўку для сваіх гаспадарчых адзінак.

Заяўкі ад асобных прадпрыемстваў, якія ўваходзяць у трэсты, аб'яднаньні або рэспубліканскія наркаматы, прымацца „ВЭО" ня будуць.

ФОРМА ЗАЯВАК.

Заяўкі павінны быць прадстаўлены па машынах з прыладамі асобна і па апаратуры і па трансфарматарах асобна.

ЗАЯЎКІ ПРАДСТАЎЛЯЮЦЦА:

1. На трансфарматары па габарытах і магутнасьцях—у межах кожнага габарыту. На тр-ры высокамагутныя і высокавольтныя — заяўкі прадстаўляюцца „ВЭО" праз „Главэнерго".
2. Па трансфарматарах напружаньня—па вальтажы.
3. Электраплавільныя печы для чорных і каляровых мэталяў; гартавальныя печы.
4. Масляныя выключацелі—па тыпу і ампэражы.
5. Разьядняльнікі—па тыпу і вальтажы.
6. Разраднікі ацалітавыя—па вальтажы. Асобна для ўнутранай і знадворнай устаноўкі.
7. Трансфарматары току па вальтажы, асобна для ўнутранай і знадворнай устаноўкі.
8. Прадахавальнікі трубчатыя высокавольтныя: сілавыя і для трансфарматараў напружаньня.
9. Скрынкі разьмеркавальныя жалезныя высокавольтныя—па тыпах.
10. Ізалятары прахадныя і апорныя—па тыпах.
11. Лінейныя вывады—па вальтажы. Асобна аднаполюсныя і 3-полюсныя.
12. Рэактары бэтонныя па колькасьці полюсаў. Асобна драўляныя 3-фазныя.
13. Ртутныя выпраміцелі мэталічныя—па тыпах.
14. Награвальнікі заклёпак—колькасьць.
15. Разьмеркавальныя шчыты—лік панэляў. Асобна для нізкага напружаньня і высокага напружаньня на мрамары і жалезе.
16. Рэле—па тыпах.
17. Разьмеркавальныя нізкавольтныя пункты—агульная колькасьць пунктаў з указаньнем колькасьці скрынак асобна з аўтаматамі і без аўтаматаў, а таксама разьмеркавальныя чыгунныя нізкавольтныя скрынкі.
18. Аўтаматы тыпу „А"—па ампэражы.
19. Скрынкі з аўтаматамі—па тыпах
20. Гідрагенэратары і турбагенэратары.
21. Генэратары 3-фазнага току магутнасьцю вышэй 100 квт.
22. Генэратары 3-фазнага току. да 100 квт.
23. Электрарухавікі 3-фазнага тору асінхронныя магутнасьцю да 100 квт. з пазадзам на адкрытыя тыпаў: „АТ, ТА, И, Т, МК" і закрытыя тыпаў „ИЗО, РРУ, БАО, УТ", форма выкананьня „Е", „П" і „К" Яраслаўскага заводу (б. АСЕА).
24. Электрарухавікі 3-фазнага току ў спэцыяльным выкананьні разьдзельна на магутн. да 100 квт. усе вышэй па 100 квт.
25. Матор. генэратары і аднаякарныя пераўтваральнікі разьдзельна да 100 квт. і вышэй 100 квт.
26. Машыны пастаяннага току разьдзельна да 100 квт. і вышэй 100 квт.
27. Крановыя электрарухавікі апаратура, разьдзельна пастаянны і пераменны ток для дапаможных мэханізмаў. Заяўкі на крановыя матоpы для кранаў падаюцца праз „Саюзтрансгэхпром".
28. Электралябёдкі.
29. Электрашпілі.
30. Электракары.
31. Электрарухавікі для нафтавай прамысловасьці 2-х хутк. буравыя.
32. Электрарухавікі для ўрубавых машын.
33. Вэртыкальныя маторы.
34. Тэкстыльныя электрарухавікі.

Усе заяўкі павінны мець вычарпальныя тэхнічныя даныя ў адносінах кожнай пазыцыі заяўкі: род току, рабочая напружанасьць сеткі, магутнасьць у квт. (для генэратараў 3-фазнага току і ква пры кос. фі-0,8), патрабуемыя звароты, форму выкананьня, асобныя ўмовы і неабходныя прылады, пускавая апаратура і інш.

У адносінах усіх спэцыяльных машын, незалежна ад магутнасьці, і для ўсіх машын пастаяннага і 3-фазнага току вышэй 100 квт. незалежна ад зваротаў, неабходна ўказаць ці быў перадан заказ, якому заводу „ВЭО", праз якое аддзяленьне і нумар заказу заводзкага або аддзяленьня „ВЭО" заводу і дату яго.

Пры складаньні заявак належыць кіравацца стандартнымі ОСТ і апрача таго ўлічыць:

1. Што асынхронныя рухавікі да 100 квт. будуць выпускацца заводамі „ВЭО" пераважна з каротка-замкнутым ротарам, чаму для выпадкаў неабходнасьці прыстасаваньня электра-рухавікоў з кантактнымі кольцамі, а таксама ў выпадках неабходнасьці атрыманьня пэўнага тыпу электрарухавіка, маючы на ўвазе габарыты,—адзначаць гэта асобна.

2. Што для 3.000 вольт будуць будавацца электрарухавікі ад 75 квт. і вышэй, а для 6000 вольт: пры 1500 і 1000 зваротах—ад 300 квт. і вышэй, пры 750 зв-мін.—ад 250 квт. і вышэй і пры 600 зв-мін і ніжэй—ад 200 квт. і вышэй.

Пры ўстанаўленьні фондаў такія будуць давацца ў адносінах тыпаў машын у залежнасьці ад вытворчасьці заводаў „ВЭО" ў 1933 г. у заяўках-жа належыць для арыентыроўкі кіравацца і ўказваць існуючыя ў дадны момант тыпы.

На ўсе газабясьпечныя вырабы заяўкі падаюцца праз трэст „Техника безопасности".

Заяўкі на ўстановачны матар'ял падаюцца раённым аддзяленьням „ВЭО".

На В-заяўках павінны быць паказаны: назва арганізацыі і якому сэктару народнай гаспадаркі або наркамату належыць, — адрас, прозьвішча асобы для зносін пры разглядзе заяўкі і № тэлефону.

Падрабязную форму за... неабходна атрымаць у камэрцыйным кіраўніцтве „ВЭО".

Менск. друкарня «Зьвязда». Галоўлітбел № 337.